

el nou
santpolenc

juny 2000

número 31

Sant Pol creix

Gent del Poble: Pere i Jordi Sauleda **Aniversaris:** Geganters -
Escoles - Coral La Nau **Política:** Pla de Reforma del Casc Antic

Rusalleda s.a.

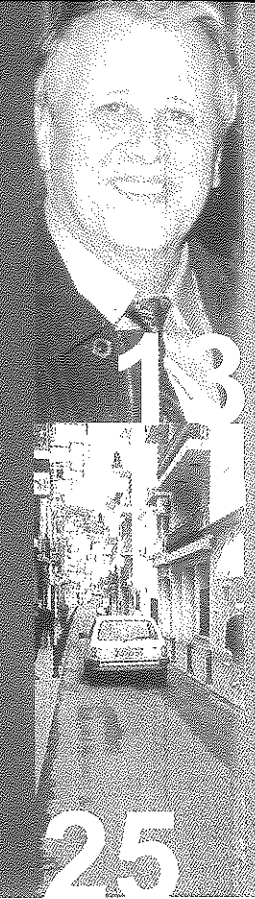
EXCAVACIONS I TRANSPORTS
MOVIMENTS DE TERRES
TREBALLS PER AL CAMP

Avinguda Maresme, 9
08396 Sant Cebrià de Vallalta (Barcelona)
Tel. 93 763 10 12 - Fax 93 763 13 21

Sumari

Bústia	5
Opinió	6
Gent del poble Pere i Jordi Sauleda	13
Notícies	15
Història	23
Reportatge: Sant Pol creix	25
Política	30
Cultura	37
Cuina	40
Secció Literària	42
Esports	44
Agenda	46

Editorial

el nou santpolenc

Edita:
Joan Xumetra - Regidoria de Promoció
Econòmica de l'Ajuntament de Sant Pol
de Mar

Director: Jordi Pomés
Administració: Núria Fugassot

Consell de Redacció:
Ester Roig (Cultura),
Ricard Estol, Pito (Notícies),
Jordi Pomés (Història, Política)
Daniel Solano (Esports)

Consell Assessor

Fotografia: Ricard Estol (Pito)
Disseny i maquetació: Daniel Solano,
Ester Roig
Il·lustració: Gabriel Gregorio
Impressió: Nova Impremta - 3

Publicitat: Núria (93 760 04 51)
Web: www.santpol.org/ens
E-mail: ens@santpol.org

Dipòsit Legal: B-24263-93

*El Nou Santpolenc no comparteix
necessàriament les opinions signades.*

Fotografia de portada: Pito

Sant Pol ha sofert en pocs anys el creixement demogràfic i urbanístic probablement més considerable de la seva història. Dels 2.535 habitants del 1990 hem passat als 3.658 del 2000. En aquesta última dècada del segle hem augmentat gairebé els mateixos habitants que en les nou primeres dècades. El 1900 Sant Pol tenia 1.250 habitants. Si la nostra població va quedar en bona mesura al marge del creixement demogràfic que va viure la comarca en general en les dècades dels cinquanta i seixanta -a causa de les onades immigratòries i del turisme d'aquells anys-, ara, en aquesta nova etapa d'expansió demogràfica i urbanística del Maresme, no n'hem pogut quedar al marge. Les planificacions urbanístiques que es van fer des de l'Ajuntament als anys setanta ja ho preveien i

"En aquesta última dècada del segle hem augmentat gairebé els mateixos habitants que en les nou primeres dècades"

només calia que es donés la coincidència d'una sèrie de factors per tal que Sant Pol enderroqués les seves "muralles" naturals i històriques per expandir-se més enllà del nucli central de la població. Aquests factors han estat el bon moment econòmic, la pròxima entrada a l'euro, però també la construcció de l'autopista i l'augment de freqüència dels trens cap a Barcelona -cada mitja hora-. No casualment la més important acceleració demogràfica de la població ha coincidit amb aquestes millores en les comunicacions. La dinàmica de creixement que hem sofert, doncs, ens ha vingut donada per factors en bona mesura externs. Això és normal. El Maresme és una de les comarques que està creixent més en aquests anys i Sant Pol no és un organisme tancat i aïllat de les influències externes. Sí, però, que disposem encara de mecanismes per regular o frenar una dinàmica de creixement que almenys a nivell comarcal encara ningú veu quan s'aturarà. De moment, hem d'acceptar i saber veure les coses positives que ens poden aportar els nous santpolencs, i tot seguit posar-nos al màxim d'acord entre tots per decidir quin és el Sant Pol del futur que ens agradaria i intentar actuar en conseqüència sobre aquesta decisió.

Materials de construcció i decoració

Amargant

Ceràmiques
Marbres i granets
Banyeres i cabines hidromassatge
Mampares
Sanitaris
Griferles termoestàtiques
Accessoris bany
Mobles bany
Mobles cuina
Electrodomèstics
Xemeneies
Barbacoes
Elements decoratius d'exterior
Balustrades
Tot tipus de material per a la construcció

Ceràmica des de 900 pts!

Amargant SANT POL DE MAR - Ctra. de Sant Cebrià, s/n
Tel. 93 760 01 12 Horari: De 8 a 13 i de 15 a 19 h. Dissabtes matí obert

Amargant PINEDA DE MAR - Sant Joan, 42 (N-II) Tel. 93 767 14 16
Horari: De 9 a 13 i de 15 a 20 h. Dissabte obert matí i tarda

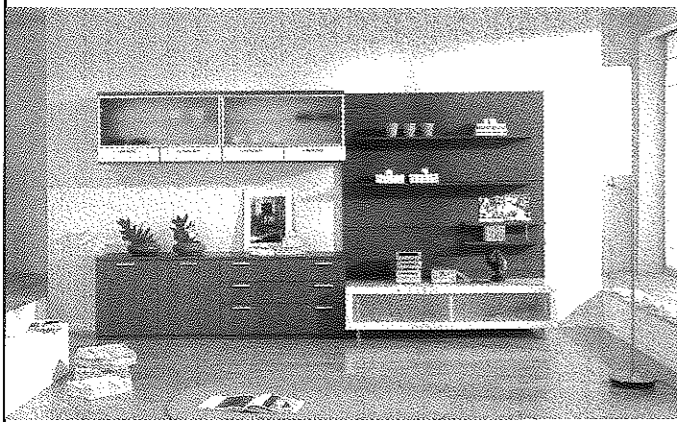
Projectes de Cuines 3D
DEMANI
PRESSUPOST

BORSA DE TREBALL	EMPRESA	LLOCS DE TREBALL
<p>Amb data 29 de febrer del 2000, aquestes són les demandes de feina que empreses privades i particulars han realitzat durant els mesos de gener i febrer d'enguany, a la borsa de treball de l'Oficina de Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar.</p> <p>Si no tens feina, vine a la borsa de treball de l'Ajuntament de Sant Pol, t'orientarem i t'ajudarem a trobar-ne!</p>	Amargant	1 plaça
	Finques Estrany	1 plaça
	Restaurant La Selva	4 Places
	Club Nàutic Sant Pol	2 places
	Brigada de Serveis de l'Ajuntament	5 places
	Restaurant Voramar	3 places
	Promise SA	1 plaça
	Revista l'Olla	1 plaça

CALELLA CONFORT

MOBLES PER A INTERIORS

Sant Jaume, 368 (Edifici Parkinsol)
08370 CALELLA Tel. / Fax 93 769 22 31

ASSESSORIA JURÍDICA
NURIA VERDAGUER
ADVOCAT

Doctor Furest, 21 - Sant Pol de Mar
Tel. 610 52 50 50 - 93 760 00 00

FUSTERIA I EBENISTERIA

A
N
E
M S.C.P.

c/ Havana, 47 - 08395 Sant Pol de Mar
Mòbil 610 25 31 81 - Tel. Taller 93 760 02 21
Tel. Particular. 93 769 18 17

Tallers Tobella s.l.

MECANICA, PLANXA I PINTURA

Ctra. N-II, núm. 5

SANT POL DE MAR
Tel. 93 760 04 17

Roba i complements

c/ Ferrocarril, 7
08395 - Sant Pol de Mar (Barcelona)
Tel/Fax. 93 760 11 47

Jutjat de Pau

Benvolguts convilatans:

Dintre de poc temps seré rellevat com a Jutge de Pau de Sant Pol de Mar, càrrec al qual he servit amb dedicació i entusiasme durant 9 anys.

De veritat us dic que han estat uns anys feliços de la meua vida. No sé exactament si el meu pas pel Jutjat ha estat beneficiós per als ciutadans d'aquesta vila, ni si els he ajudat suficientment, però a mi sí que m'ha fet molt de bé, m'he sentit realitzat com poques vegades m'havia sentit anteriorment.

En el meu estat d'ànim ha influït enormement el tracte que m'heu dispensat, que amb el vostre generós comportament m'heu obligat a superar-me per tal d'intentar assolir cada vegada més un servei més eficient i competent.

No sé si ho he assolit totalment, però sí que m'ha servit per millorar i enriquir la meua conducta, la meua visió de les persones i ajudar-les en els seus problemes i preocupacions; he après a conèixer-les i valorar-les.

També és de justícia expressar el meu agraïment a les persones vinculades al Jutjat que han estat els meus col·laboradors i m'han servit d'ajuda i col·laboració.

Ara us he de dir adéu. Aviat em substituirà una altra persona a la qual li recomanaria tota la dedicació i formació possibles, desitjant-li tota classe d'èxits i encerts en la noble tasca d'administrar la justícia al nostre poble.

Resto sempre a la vostra disposició

Domènec Villaronga Talamàs
Jutge de Pau. Maig del 2000

L'"aigua" de Sant Pol

Escric aquest article en motiu de protesta en contra de l'aigua, si és que es pot dir aigua, que arriba a les nostres llars de Sant Pol. El gust que té, fa temps que dura, però cada dia es fa més intens i insuportable.

A casa, fa temps que es queixaven de que l'aigua tenia gust de clor. Jo, que no he estat mai gaire maniàtic, els deia que no n'hi havia per tant, que una miqueta de regust potser sí que tenia, però que en feien un gra massa. Però ara, fins i tot a mi se'm fa impossible beure un got d'aigua sense dissimular-ne el gust de clor. Hi ha cases on l'aigua simplement l'utilitzen per a serveis domèstics, per rentar, per fregar, regar, etc.; però a d'altres també l'ingerim, o almenys ho fèiem en un passat, ja que se'ns ha fet impossible seguir fent tal cosa.

El fort gust de clor que té no tan sols es nota al beure un got d'aigua, sinó també al raspallar-se les dents, al prendre refrescs que estan concentrats en pols, al menjar sopa, etc. Sembla estrany que a la pròpia sopa es pugui arribar notar el gust de clor de l'aigua, però és així.

Es dona per suposat que l'aigua s'ha de depurar abans de fer-la arribar als consumidors, però entre poc i massa. Comença a semblar que ens vulguin fer empassar clor enlloc d'aigua, i que poc a poc ens disminueixin la quantitat d'aigua i ens la substitueixin per clor, fins que acabem per ingerir clor pur.

Marcel Roig Tobella

Carta oberta a Pere Roura

Benvolgut Pere:

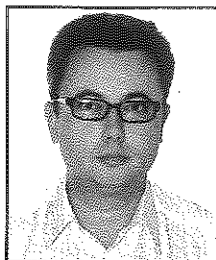
Admiro sincerament el teu constant i pacient esforç per treballar per la causa política en la que creus. Però no comparteixo alguna de les teves maneres de fer que utilitzes per a tal fi. Una d'elles és la posició gairebé sempre crítica i oposicionista en relació als governs polítics -en especial al municipal- i a altres instàncies de responsabilitat que manifestes a través dels teus articles a l'ENS. En l'últim número va tocar el torn a la direcció de la revista i contra ella vas llançar un dels teus dards.

Vaig demanar-te de paraula que rectificassis o almenys matisassis a través d'una carta en aquest número de l'ENS les acusacions que em feies en l'anterior. Com que en data d'avui, 12 de maig, encara no ho has fet, em veig en l'obligació de defensar-me públicament. En la teva carta llances unes acusacions molt alegrement, basant-te en suposicions o en coses que no són del tot veritat. M'acuses d'haver censurat una entrevista, i això és rotundament fals. I no s'hi val dir -com em vares dir de paraula- que és qüestió d'opinions i que tu penses que sí i jo penso que no. Perquè això no és jugar net. Tu ja has llançat l'acusació, i has de ser tu el que has de rectificar tot reconeixent d'entrada que no tens prou proves [perquè no hi són] que confirmin l'acusació. En primer lloc jo no vaig tocar absolutament res del contingut de l'article que realitzà Carles Sàiz, basant-se en les entrevistes fetes a diversos polítics santpolencs, entre ells a tu; ni vaig "instruir" ningú -tal com afirmes acusatòriament a la teva carta- per tal que l'article sortís d'una manera o una altra o perquè se't fes o no se't fes cas de les teves demandes de modificació de l'article firmat per Sàiz. En segon lloc no pots qualificar de "censura" el fet que el responsable d'aquest article no reflectís en el paper unes opinions teves, encara que, per tu, fossin les més importants. Ni tampoc al fet que aquest responsable no estigués d'acord a modificar l'article en el sentit que tu li demanaves.

Pere, si vols acusar-me de partidista, tal com em vas manifestar de paraula que ho creies, l'exemple en què t'has agafat per fer l'acusació no és gens vàlid. Si creus que el Consell de Redacció de l'ENS i jo mateix com a director som partidistes, crec que seria molt millor que intentassis col·laborar a través del Consell Assessor de la revista, del qual formes part, per tal que es rectificqués el que creguis que s'ha de modificar. Les posicions integradores i amb esperit col·laborador sempre acaben sent molt més positives per a tothom que les excloents o autoexcloents o oposicionistes. Amb la teva carta del número anterior et posicionaves clarament i sense embuts -en aquest cas en relació a la revista- en un àmbit oposicionista. Malgrat això, la porta de la revista continua estant oberta -no podria ser d'altra manera- i més, per gent que com tu tenen tantes ganes de treballar pel bé de Sant Pol. T'ho dic sincerament.

Jordi Pomés

Aquest espai queda destinat a la secció de correu. D'aquesta manera, *El Nou Santpolenc* obre una porta a tothom que vulgui adreçar un escrit a la revista, expressant les seves opinions, crítiques, comentaris o, simplement, els seus pensaments sobre qualsevol tema. Els escrits no poden sobrepassar les 20 línies a doble espai en lletra Times i grandària dotze. Data límit d'entrega: 20 d'agost. Podeu deixar-los a l'Ajuntament escrits a màquina, impresos o en un disquet etiquetat amb el nom de l'autor i telèfon (amb una còpia impresa), o també ens els podeu enviar a través del correu electrònic a: ens@santpol.org

El Servei d'Atenció al Santpolenc (SAS)

Joan Xumetra, Primer Tinent d'Alcalde

Després de 6 mesos de funcionament, ha arribat l'hora de fer un primer balanç del Servei d'Atenció al santpolenc, creat l'octubre passat com a eina de tots els vilatans de Sant Pol per facilitar la comunicació entre vosaltres i l'Ajuntament.

Seguit de l'eufòria inicial davant la curiositat del nou servei, poc a poc s'ha anat assentant com a un recurs més d'informació local, amb qualitats a destacar: RAPIDESA, en el sentit que l'objectiu és donar curs al missatge que arriba per gestionar-lo en el menor temps possible, EFICÀCIA, pel fet que s'està al damunt de les persones responsables en respondre i UTILITAT, atès sempre ha estat la filosofia del projecte.

Les consultes fins al dia d'avui fan referència a multitud de temes relacionats amb qüestions d'àmbit local, des de dubtes de permissibilitat urbanística, tramitació necessària per a l'empadronament i canvis de domiciliació bancària, suggeriments per a les regidories de governació, medi ambient i serveis: pintada de passos de vianants, miralls i arranjaments de mobiliari urbà; en definitiva, una seixantena de qüestions han estat resoltes satisfactòria-

ment mitjançant el nou servei.

En poques paraules:

"Seguit de l'eufòria inicial davant la curiositat del nou servei, poc a poc s'ha anat assentant com a un recurs més d'informació local"

- Si tens dubtes dels tràmits que s'han de seguir per demanar un permís d'obres, obertura d'establiment, per dur a terme reformes a casa teva,...

- Si creus que hi ha coses del poble que es podrien millorar: enjardinaments, mobiliari urbà o lúdic-infantil...

- Si tens idees que creus viables per a millorar el poble, ja siguin activitats o serveis per a tots,...

- I si no estàs d'acord amb alguna temàtica d'àmbit local,...

TRUCA i pregunta, suggereix, proposa o queixa't. Fes sentir la teva veu com a santpolenc i ajuda'ns a millorar Sant Pol.

Servei d'Atenció al Santpolenc (SAS)
Tel. 93.760.32.00

Breus

L'Ajuntament iniciarà cursos ocupacionals per a aturats majors de 25 anys

La Regidoria de Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar ha demanat al Departament de Treball de la Generalitat constituir-se com a Centre Homologat del Servei Català de Col·locació.

En aquest sentit, l'administració catalana ja ha donat el permís que permet a l'Ajuntament iniciar dos dels cinc cursos ocupacionals que va sol·licitar: *Ofimàtica Administrativa* i *Auxiliar de Geriatria*. A partir del moment en

els santpolencs que ho desitgin podran portar els seus currículums i entrar a la borsa de treball.

Concedeixen a l'Ajuntament un Punt d'Informació i Orientació a l'Autoempresa (PIO)

El Departament de Treball de la Generalitat finalment ha concedit els permisos per tal que l'Ajuntament de Sant Pol de Mar disposi d'un *Punt d'Informació i Orientació* destinat a assessorar professionalment a aquells futurs empresaris que desitgin crear la seva pròpia empresa. En el cas que després de rebre la informació els interessats decideixin continuar endavant amb el seu projecte, el Punt d'Informació s'encarregarà de posar-los en contacte amb els cen-

tres professionals homologats.

La Regidoria de Promoció Econòmica sol·licita poder constituir un Centre d'Informació i Desenvolupament Empresarial (PIC)

L'Ajuntament de Sant Pol ha presentat una sol·licitud formal al Departament d'Indústria, Comerç i Turisme de la Generalitat de Catalunya per constituir un Centre d'Informació i Desenvolupament Empresarial (PIC). Aquest servei permetrà a l'administració local assessorar sobre préstecs a interès baix i subvencions de les diferents diputacions, de la Generalitat de Catalunya, del Govern Central, o del Fons Social Europeu.

Terçer mil·leni

Joan Carreres i Péra

El món occidental té el perill de caure, en aquest terçer mil·leni, sota la dictadura dels anomenats "urbanites" i divergir, cada vegada més, dels conceptes clàssics de la cultura i la civilització.

Fonamentats secularment en l'estètica de Grècia, el cervell ordenador de Roma i l'humanisme cristià, aquests conceptes no foren mai estàtics, sinó dinàmics; anaren assumint progressivament el fruit de les investigacions científiques, les experiències artístiques i els valors propis de la sensibilitat humana de cada època.

Més enllà dels estira i arronsa econòmics, de les investigacions tecnològiques i de les picabaralles polítiques; fins i tot més enllà de les fronteres geogràfiques, va ser poeta francès - Paul Valéry- el qui donà l'autèntica definició de l'esperit d'Europa: "Arreu on els noms de Moisès i de Sant Pau, arreu on els noms d'Aristòtil, Plató i Euclides tenen una significació i una autoritat, allà és Europa".

Avui, en aquests moments, hom podria discutir el to categòric de l'afirmació. Però el que no es pot discutir és el sentit de caos i anorreament a què ens pot portar la dictadura de la cibernetica, i l'apologia d'una ètica de situació, considerats com a valors suprems.

"Tots els occidentals som cristians; perquè hem estat modelats en aquest àmbit, perquè estem plens d'imatges i d'idees que es remunten a la Bíblia"

Karl Jaspers

La cultura clàssica no força el demà, ni centra exclusivament els interessos en l'avui; no rebutja les experiències anteriors sinó que les assumeix tot integrant-les en un procés equilibrat i civilitzador; en el món clàssic, la recerca de la bellesa, el bé i les veritats té unes connotacions estètiques que dignifiquen l'esperit humà.

No semblen pas aquests, els criteris de l'actual cultura urbana, submergida en un dilettantisme amorf i decadent, que s'anomena a si mateix "contracultural".

"Els grans interessos econòmics que mouen el món ens volen fer oblidar la font on s'abeura l'humanisme civilitzador"

La cultura urbana vol crits i brogits, encara que de tant en tant necessiti el silenci per escoltar el cant dels ocells; vol emocions "fortes" per poder arribar -per pur esgotament- al nirvana. En la seva obsessió per fabricar paradisos artificials, els grans interessos econòmics que mouen el món ens volen fer oblidar la font on s'abeura l'humanisme civilitzador.

En comptes d'ajudar-nos a controlar els baixos instints que tots tenim, se'n fa apologia; una apologia que es justifica a través dels índexs d'audiència televisius i les enquestes mediàtiques. Es llencen per la borda els valors de l'esperit i s'acaba amorrat al fel de la violència, la prostitució de luxe i la droga sintètica. Per si en voleu un botó de mostra, mireu com "Gran Hermano" capitalitza la tv-escombraria en aquesta Europa postmoderna.

Humor

Santpolencs i Domingueros

Per Bieloo

Taller
LITORAL

SERVEI OFICIAL

Serveis de manteniment - estació Pre-ITV
Anàlisi d'emissió de contaminants
Instal·lació i manteniment d'aire condicionat
Planxa i Pintura
Reparacions en general

TALLER MULTIMARCA

Tel. 93 766 16 18
Fax 93 766 16 94

EXPOSICIÓ I VENDA

Avinguda Mediterrani, 103
08397 Pineda de Mar

CURSOS DE FORMACIÓ OCUPACIONAL PER A PERSONES ATURADES

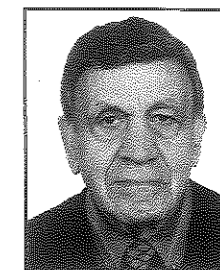
- Ofimàtica Administrativa
-Tècnic Auxiliar de Geriatria

Telèfon d'Informació: 93 760 04 51

Regidoria de Promoció Econòmica
de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar

Benvinguts

Josep Serra Pla, "TERRI"

Segons les dades oficials que ens ofereix el Padró Municipal d'habitants, actualment a Sant Pol ja hem arribat a la xifra de tres mil vuit-cents; el que evidencia clarament el considerable creixement experimentat durant aquests darrers anys. Penso que aquest desenvolupament l'hem de qualificar de positiu, ja que denota vitalitat i progrés, mostrant així que per fi s'ha trencat l'estancament negatiu que veníem arrossegant des de feia anys, privant que la nostra vila aixequés el cap, es modernitzés i tingués un increment normal, progressiu i desitjat.

Sobre això sentim opinions disconformes, reticents i suspicaces manifestant temor pel futur del nostre poble, ja que aquest desmesurat increment de gent arribada de nou, que des d'ara conviuran amb nosaltres diuen que pot tenir efectes negatius pel que fa a la pèrdua de la nostra arrelada identitat, idiosincràsia, costums pròpies, i fins i tot manera de parlar. Temor infundat, ja que penso que la realitat és distinta i es pot demostrar.

Els que hem nascut i vivim en una vila petita com la nostra tenim alguns avantatges, com ho és el fet que tots ens coneixem i sabem els orígens de cadascun. Són moltes les famílies en les que hi trobem persones o els seus descendents, que fa més o menys anys que per diferents motius varen venir procedents de diferents comarques del nostre país, de diferents regions d'Espanya, fins i tot de l'estranger, aposentant-se de manera permanent i definitiva entre nosaltres i mai va sorgir cap brot de rebuig, recel, problema per motiu de llengua ni classe social, que impedis una bona integració de tots ells dins la comunitat santpolenca. Si aquells varen ser benvinguts, per quines raons no ho han de ser els que vénen ara?

Cada poble té la seva manera de ser, amb característiques diferents. La nostra vila es pot vanagloriar de tenir un merescut i elogiat renom per ser acollidora i hospitalària, ja que no oblidem que des de fa moltíssims anys, tots els estius s'omplia de "veranejants" que transformaven els carrers calms a l'hivern en molt concorreguts i bullicients a l'estiu. Tots recordem que tant a la Punta com en tot el sector de la Riera -dos llocs emblemàtics-, durant l'any sols estaven obertes com a molt una dotzena de cases, que s'omplien en època estiuenca i mai ningú va

criticar aquesta realitat, i tampoc ens consta que els estiuejants d'aquells llunyans temps fossin problemàtics.

Els temps han canviat, el progrés ha trastocat hàbits que antany era impensable preveure que canviarien tant; la gent actualment ja no espera amb tanta ansietat l'estiu per fer les vacances; estem immersos en una societat on l'esbargiment i l'oci ja han esdevingut unes prioritats irrenunciabls, ara ja son tots els caps de setmana que s'aprofiten per sortir i gaudir, encara que només siguin dos dies, d'un canvi d'hàbitat tranquil i relaxat. Si resultaven agradables aquells estiuejants d'abans, per què s'han de rebutjar els que vénen ara? Quina diferència hi ha entre uns i altres?

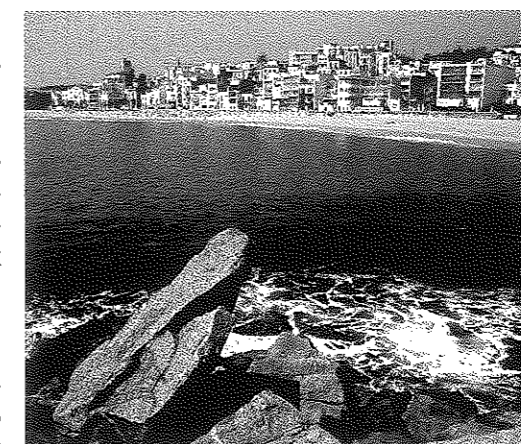
Hi ha qui es lamenta del fet que estem destinats a ser un poble dormitori. Els que ho diuen, que recordin que bona part dels santpolencs amb edat de treballar, no és d'ara sinó de fa anys, que la seva pràctica habitual és allunyar-se del poble cada matí per incorporar-se als seus respectius llocs de treball, i penso que aquesta anomalia, més o menys greu, no està causada pel constant augment d'habitants.

Sant Pol no serà més com el que era abans; els que ara es lamenten són els que voldrien quedar ancorats en el passat i per això cal fer memòria..., no podem comparar un

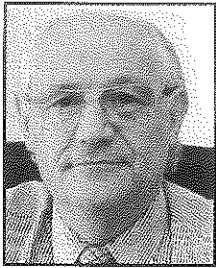
temps que ja forma part del passat amb el present. Simplement contrastant fotografies d'entre els anys 30 als 60, ningú podrà dir que abans el poble era més net i bonic que ara.

La nostra vila té uns atractius tradicionals que ja s'apreciaven des de molt antic, i això ha estat motiu del fet que vingués i vingui gent de tots els indrets, alguns de manera temporal, altres per afincar-s'hi definitivament, però el cert és que actualment durant l'estiu no baixen de deu mil persones que gaudeixen del nostre entorn, del sol i de les platges, sense problemes ni discriminacions.

Por de perdre els nostres signes d'identitat? No recordem que mai n'hàgim perdut cap per culpa del arribats de nou, ja sigui per poc temps o per quedar-s'hi. Els nostres costums, manera de parlar i formes de ser dels santpolencs no estan en perill, perquè els que hem nascut i vivim aquí les portem molt arrelades. Els nostres avantpassats varen ajudar als vinguts de nou a integrar-se; ara nosaltres

"Sant Pol no serà més com el que era abans; els que ara es lamenten són els que voldrien quedar ancorats en el passat"

El Punt i Els Garrofers

Francesc Pomés, Alcalde-President de l'Equip de Govern de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar

En nom de l'Equip de Govern Municipal, em veig obligat a contestar la carta inserida a *El Punt* del diumenge 30 d'abril signada per la "Junta de l'Associació de Veïns dels Garrofers de Sant Pol de Mar", així com un article també de *El Punt* de dilluns dia 1 de maig.

La carta esmentada recull un cúmul d'inexactituds i mitges veritats que sembla feta des del desconeixement de la realitat per algú que no ha estat present en les reunions mantingudes entre l'Ajuntament i representants de l'Associació. Si no és així el que sembla és que està feta amb ànim de desinformar i crear un mal ambient amb intencions poc clares o, en tot cas, bastant allunyades del que hom pot pensar del que significa defensar els interessos d'una associació.

Així, doncs, és necessari fer les següents puntualitzacions:

Primer, cal recordar que la Urbanització "Els Garrofers", actualment, és totalment privada i, per tant, l'Ajuntament no està obligat a invertir-hi ni una pesseta.

Si ho fa, que ho ha fet, és per bona voluntat. La responsabilitat que tot estigui en condicions recau sobre la Junta de Compensació i, respecte a això, existeix un compromís acceptat per aquesta junta d'invertir 2.000.000 de pessetes per arreglar diversos desperfectes i netejar algunes zones verdes.

Segon, en la carta diuen que la zona coneguda com parc dels Garrofers està declarada com a "zona verda d'equipaments docents". Això, tal com ho diuen vostès, no té sentit. El que diu el Pla Parcial de l'any 1990 és que aquesta zona està repartida en dues parts: una de 6.645 m² de zona verda i una altra de 10.784 m² per a equipaments docents. I això ho saben perfectament perquè en una de les reunions varen fer la proposta segons la qual la zona d'equipaments fos requalificada com a zona verda; i feta la consulta a Urbanisme de la Generalitat -únic organisme competent en aquesta matèria-, la resposta va ser negativa perquè provocaria un greu desequilibri del Pla Parcial. A part, seria una greu irresponsabilitat renunciar a l'esmentada zona d'equipaments quan, atès el creixement que està experimentant la població, serà necessària en un futur, i això és precisament el que significa governar, vetllar per l'interès general de la població i no deixar-se endur pels interessos d'una part en perjudici de la majoria.

Tercer, qualsevol que hagi llegit la carta de l'associació tindrà la imatge segons la qual Els Garrofers tot són construccions i que l'anomenat parc dels Garrofers és l'única zona verda existent. Caldrà aclarir l'error induït. Quan es va aprovar el Pla General Urbanístic de Sant Pol l'any 1978, ja hi figurava la zona dels Garrofers com a urbanitzable amb una densitat de 800 habitat-

ges. Després, amb bon criteri, es va rebaixar a 450, que són els que finalment hi haurà una vegada acabada del tot la urbanització.

La zona verda pública ocupa una extensió total de 72.800 m² repartida de la següent manera:

- Zona del Pi del Soldat: 23.000 m²
- Zona del Cementiri: 10.500 m²
- Zona del Sot de la Coma: 18.000 m² (inclou els 6.645 m² del parc dels Garrofers)
- Zona de l'Avgda. dels Garrofers: 6.000 m²
- Zona del Vessant de la Sénia: 10.000 m²
- Parc del Mirador: 5.300 m² (abans era verd privat. Hi ha alguna cosa més que "quatre pins i tres arbustos")

Quart, és cert que l'anomenat parc dels Garrofers està inclòs en el programa electoral del partit que represento i que aquest punt està acceptat per la coalició que forma el Govern Municipal i, per tant, està inclòs en el Pla d'Acció Municipal. Però és si més no agosarat parlar d'incompliment electoral quan un programa dura quatre anys i en aquest moment s'han complert 9 mesos i mig del mandat. A més, en el pressupost

d'enguany està prevista una partida de 4.070.000 de pessetes per realitzar la primera fase del parc, que està previst començar abans de l'estiu.

Cinquè, s'acusa a l'Ajuntament de facilitar l'especulació i de no tenir cap sistema de control per garantir la qualitat. Això és absolutament fals. No es pot responsabilitzar a l'Ajuntament del que pugui haver dit sobre el Pla Parcial algun venedor per tal de convèncer al comprador. En tot cas cal recordar que qualsevol persona interessada a comprar un habitatge o parcel·la dins del terme municipal està en el seu dret de demanar informació urbanística als Serveis Tècnics Municipals i serà atès.

D'altra banda, la funció de l'Ajuntament és vetllar perquè es compleixi la normativa vigent en el Pla Parcial, i com a mostra puc dir que s'han aturat obres i s'ha fet enderrocar parts d'algunes obres que no s'ajustaven a la normativa.

En definitiva, resulta sarcàstic per part dels que escriuen a *El Punt* dir que quan la urbanització estarà acabada serà una muntanya de ciment, i que s'està desforestant la muntanya. És que potser les seves cases estant fetes de terra? O és que quan se les varen fer no varen haver d'arrancar cap arbre de la parcel·la? Siguem seriosos; si tenen proves del que diuen, que vagin al Jutjat a denunciar-ho, i quan tinguin la sentència començarem a parlar de nou.

Sant Pol de Mar, 5 de maig de 2000

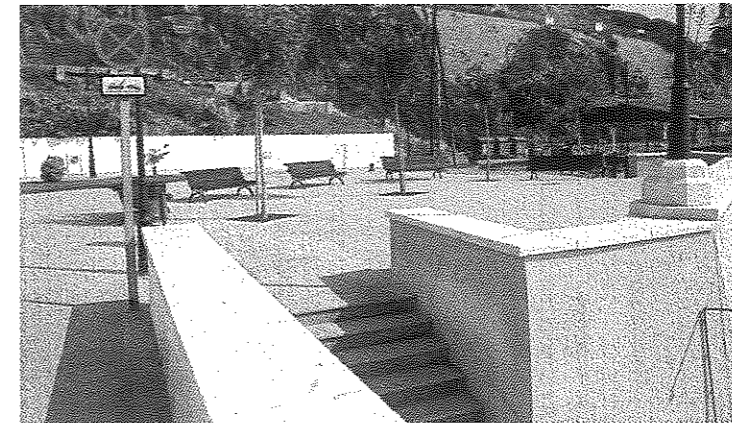
Quan a l'hora de gastar no ve de 8, 10 ó 12 milions més en cada obra

Pere Roura *

Aquest Ajuntament pateix del mal de la falta de previsió en les despeses. Al final de la legislatura passada la passarel·la va costar el doble del previst inicialment. Ja en aquesta, al projecte inicial de l'enllumenat del camp de futbol s'hi ha hagut d'afegir 8,3 milions i al de la plaça de tocar ferro s'hi han afegit 12,7 milions. De cara al futur, la previsió de 16,8 milions pel 2000 de la 1a. fase de la rehabilitació de Ca l'Arturo fa

riure només de veure que s'ha de fer TOT NOU per dins. I a part, els 50 milions de la 1a. fase de la rehabilitació de Can Coromines no consten en el pressupost municipal, contràriament al que diu l'anterior ENS. Fer un pressupost inventant-se les xifres és molt fàcil. El que costa és aconseguir que les previsions s'ajustin a les despeses reals. Tothom té dret a equivocar-se algun cop i deixar-se coses, que després haurà d'afegir, però que això passi CADA VEGADA no pot ser casual.

L'Ajuntament acostuma a estirar més el braç que la màniga. Fa més obra de la que planifica i la partida pressupostària moltes vegades no permet pagar ni la meitat del que allò val. El promotor vol cobrar a la que acaba l'obra. Va a un banc i li endosa la factura. Aquest li paga amb un descompte (Comissió per avançar els diners). El promotor s'ho cobra deixant de fer alguna part del projecte o utilitzant materials d'inferior qualitat. L'Ajuntament normalment ha d'esperar a fer el pressupost de l'any següent per afegir una partida amb els diners que es va descuidar i

"L'Ajuntament acostuma a estirar més el braç que la màniga"

així poder pagar al banc la factura amb retard, suposem d'1 any, sense descompte. Amb aquest sistema l'administració paga l'obra per bona, però el constructor ni l'hi fa ni l'hi cobra ja que hi ha fortes comissions pel mig. Així hi perdem tots els santpolencs i hi guanyen uns pocs banquers, com a mínim.

Amb la normativa urbanística també s'ha donat casos en què s'aproven les coses una vegada fetes. S'ha deixat construir incomplint el PERI aprovat inicialment per tornar a aprovar-lo inicialment de nou després, però amb l'obra fora de normativa ja feta. És el cas dels apartaments del RE.

La improvisació, la manca de coherència, els sobtats canvis de plans (Residència), el descontrol són norma en aquest Ajuntament. Feta la llei, feta la trampa. I és que no podia ser d'altra manera, ja que el govern de pacte entre CiU i PSC ja va ser

qualificat a l'editorial d'*El Punt* del passat 29 d'Agost, de "molt localista i pràcticament passant per alt les directrius del partit". Aquesta combinació per tenir majoria no es va donar a cap altre Ajuntament

de la comarca, ni al Consell Comarcal, ni a la Diputació. Tampoc després no s'ha donat, d'ençà el 12 de març, ni al Parlament de Catalunya, ni al Congrés dels Diputats, ni al Senat, sinó tot el contrari. Aquest Ajuntament, ara més que mai, ha quedat en FORA DE JOC.

*Pere Roura en representació del Grup Municipal d'Acció Santpolenca - Acord municipal (ERC + Independents)

mou-te

Centre de Gimnàstica i Recuperació Funcional

MANTENIMENT
ESQUENA
CORRECTIVA
AERÒBIC
STEPS
INFANTIL

C/ Ignasi Mas Morell, 15 - 17
08395 Sant pol de Mar
Tel. 610823862 - 93 760 12 97

PÀGINES WEB
D I S S E N Y
G R À F I C
M A Q U E T A C I Ó

P O L M A R E S M A
webmaster@santpol.org
93 760 01 67 - 636 19 55 79

Són membres d'una família de tretze germans; en Pere (1940) i en Jordi (1943) poden considerar-se "dels petits". Nascuts a Sant Pol, concretament al carrer Manzanillo, al primer pis d'una casa on a les nits d'estiu un s'adorm escoltant les onades quan arriben al trencall.

En Pere es va llançar a la fotografia, fent-ne d'ella una professió, i després li va entrar la bogeria de recollir des de ben jove tot el que es refereix a Sant Pol; tant fotos, com documents, com revistes...

En Jordi és periodista, va estudiar a la Universitat de Navarra i ha treballat a diferents diaris de Logroño, Bilbao i Pamplona. Ha escrit més de deu llibres relacionats amb el vi i la gastronomia. De cop i volta s'ha posat a escriure sobre el seu Sant Pol.

"El Sant Pol de l'avi" és obra d'aquest dos germans.

Jordi Sauleda, al seu despatx de Pamplona

Foto: Jordi Sauleda

Entrevista a Pere i Jordi Sauleda, autors del llibre *El Sant Pol de l'Avi*

"Hem viscut molt intensament el Sant Pol dels nostres avis"

Com va sorgir la idea de fer el llibre?

Fa més de quinze anys ja parlàvem de fer un llibre sobre Sant Pol. Disposàvem de quasi tots els "ingredients": Un tenia fotos i documentació a dojo; l'altre era periodista amb un Sant Pol a dintre el seu cap i a dintre del seu cor... però encara faltaven dues coses: temps i un bon plantejament.

Quan us vàreu veure en cor de tirar-ho endavant?

Va ser quan vàrem trobar el temps i el bon plantejament.

Podríeu explicar el mètode de treball, tenint en compte que un de vosaltres resideix a Pamplona i l'altre a Sant Pol?

El mètode de treball va venir després d'aconseguir molta informació que ens passàvem per internet. En Pere enviava fotos i documents inèdits als seus germans bessons "emigrants" (a en Jordi de Pamplona i a en Xavier del Perú). Què volien més aquells cossos que rebre fotos i documents inèdits del sempre enyorat Sant Pol! Un cop, sense adonar-nos-en, vàrem veure que disposàvem d'una bona matèria prima. El mètode a seguir era el

mateix que s'aplica quan es pinta un quadre, quan es fa una escultura, quan es posa música a una cançó, quan s'escriu un llibre... Primer s'ordena la documentació; després es fa un esbós, després un previu, després un esborrany de definitiu, després el definitiu, que sempre s'ha de retocar... i així durant tres anys.

Cadascun de vosaltres es va limitar a fer la seva part (un l'arxiu fotogràfic i l'altre el redactat) o simplement, vàreu acabar fent de tot?

Tots dos fèiem de tot. Durant aquest tres anys ens escrivíem cada dia. Un enviava documentació, l'altre la feia servir, molta d'ella ja venia redactada. Després cada modificació era retornada, i tornada a enviar, fins arribar al total consens. En Xavier, des del Perú, rebia totes les cartes, de l'un i de l'altre. Era un espectador d'excepció, mirant aquí i allà, com qui segueix un partit de tennis. De tan en tan deia: Ondi, què bo! I això sempre animava.

El llibre ha resultat ser d'una extensió considerable. Pensàveu que tindríeu tanta feina?

I tant! Per la quantitat de documentació que hem treba-

"Durant els tres anys, hi ha hagut santpolencs que han sigut confidents i còmplices del llibre"

llat ja sabíem que hi havia feina. En el plantejament teníem previst fer un llibre digne, jugar amb una bona quantitat de fotos (cap a quatre-centes), fer un llibre de tot Sant Pol i... tenir valor de saber deixar-lo a temps, encara que ens quedés tema per fer un llibre el doble de gruixut.

Pel que fa a l'arxiu fotogràfic, quan es va començar a recollir, i de quina manera?

Aquest arxiu de fotos s'ha aconseguit per qüestió de mentalitat. Fa més de 35 anys que en Pere fa fotos com a professional, però sempre pensant que aquell acte, aquell personatge, aquell moment, aquella inauguració... és història. Tenir tanta foto ha comportat que molts santpolencs n'hi hagin portat de seves "perquè si les tens tu no es faran malbé ni es perdran".

La gent del poble, doncs, hi ha col·laborat...

Molt. Tant amb fotos, com amb documentació, com amb testimonis... Durant els tres anys, hi ha hagut santpolencs que han sigut confidents i còmplices del llibre.

Pel altra banda, intel·lectuals com Ainaud de Lasarte o Mossèn Carreres (que també va ser a la presentació) hi han col·laborat, i n'han fet una crítica molt constructiva...

Sobretot ens han animat en moments en què un no sap si ho fa bé, ho fa malament o què. Tots dos són amics. Ens coneixem des de fa molts anys. Els amics responen, i ells són dels bons. Tenim molta sort.

El llibre està en un llenguatge molt entenedor, com es va plantejar això?

Va ser una baralla molt dura. Volíem escriure un llibre tal com es parla a Sant Pol, amb els seus modismes. Topàvem amb l'ortodòxia del català que s'ensenya a les

escoles, que no és el que es parla al carrer. Hem volgut fer servir "lo", com un arcaisme del català (que no és cap castellanisme); hem fugit de les paraules "esdeveniment", "gaudir"... perquè si bé són correctes, a Sant Pol no s'utilitzen. Hem posat les paraules "ursura", "pericó", "toix", "pateiar de riure"... que són netament santpolencs i no es diuen enlloc més. En la baralla per encertar el millor llenguatge, sense empipar massa a en Pompeu Fabra, hem comptat amb l'estimada col·laboració d'en Josep Maria Sagristà, que ha donat mostres de ser un bon erudit... i, sobre tot, complaent.

es diuen enlloc més. En la baralla per encertar el millor llenguatge, sense empipar massa a en Pompeu Fabra, hem comptat amb l'estimada col·laboració d'en Josep Maria Sagristà, que ha donat mostres de ser un bon erudit... i, sobre tot, complaent.

Els petits comentaris que hi ha als peus de foto, etc. són reals?

Els comentaris que hi ha entremig dels capítols i dels peus de foto són una imatge dels que fèiem mentre escrivíem. Ens hem dit de tot!, també hi ha hagut moments en què ens hem emocionat, o ens hem entristit. Hem viscut molt intensament el Sant Pol dels nostres avis.

Com es va solucionar el tema econòmic?

Mentre fèiem números, ja es veia que ens en enganxariem els dits si només pensàvem a cobrir les despeses amb els diners de la venda. Una de dues, es posa el llibre a un preu molt car, o busquem algú que ens ajudi. Per una part,

com que hem tingut la sort de disposar de molta documentació inèdita de l'avi Victoriano i, per tant, el fem sortir gairebé de co-autor, les fàbriques Sauleda han participat econòmicament sense insistir-hi gens. I, és clar, l'Ajuntament de Sant Pol també hi participa econòmicament perquè mai diu que no, quan es tracta d'ajudar a fer poble.

Heu pensat de fer més projectes junts?

Uiiiiiiiiiiii!!!!!!!

Foto: Ester Sauleda

Pere Sauleda el dia de la presentació del llibre

e-mail: puntclau@ctv.es

copisteria impresmta multiservei

NO TANQUEM AL MIGDIA - HORARI ININTERROMPUT

de 8,30 h a 20,30 h de dilluns a dissabte

TOT TIPUS DE FEINES D'IMPREMTA

(amb visita i servei a domicili
per a comerços i empreses)

COPISTERIA DIGITAL COLOR I B/N

CÒPIES AMB QUALITAT FOTOGRÀFICA

ENQUADERNACIONS I PLASTIFICATS

DISSENY GRÀFIC I CREACIÓ DE WEBS

SERVEI DE PUBLICITAT

LOCUTORI I TELEFONIA (MÒBIL I FIXA)

SERVEI DE SECRETARIA

MISSATGERIA I EMBALATGE

SERVEI DE FAX I INTERNET

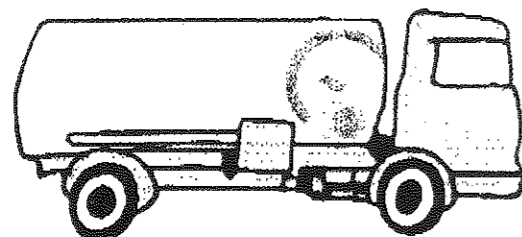
(Properament, NOVES INSTAL·LACIONS a Riera Gavarrà, 71-75 / CANET DE MAR)

Av. General Moragues, 5 08360 CANET DE MAR Barcelona Tel. 93 794 37 37 Fax: 93 794 37 38

Gasoil Park, s.l.®

DISTRIBUCIÓ DE GASOLI A DOMICILI

Recepció
comandes
24 hores

900.71.39.29

Trucada
gratuïta

Oficina Comercial: Port Balís de Sant Andreu de Llavaneres

Tel. 93 792 79 39 Fax 93 792 79 40

E-mail: oilpark@arrakis.es

Breus

El 17 de juny s'obre la caseta de la Creu Roja a la platja

Els caps de setmana del 17 i 18 de juny i del 24 i 25 de juny s'obrirà la caseta de la Creu Roja situada a la platja de Can Villar. A partir del juliol és previst que s'obri cada dia fins al 3 de setembre, data a partir de la qual ja només tornarà a obrir els tres caps de setmana següents.

Compte amb les brutícies de gos

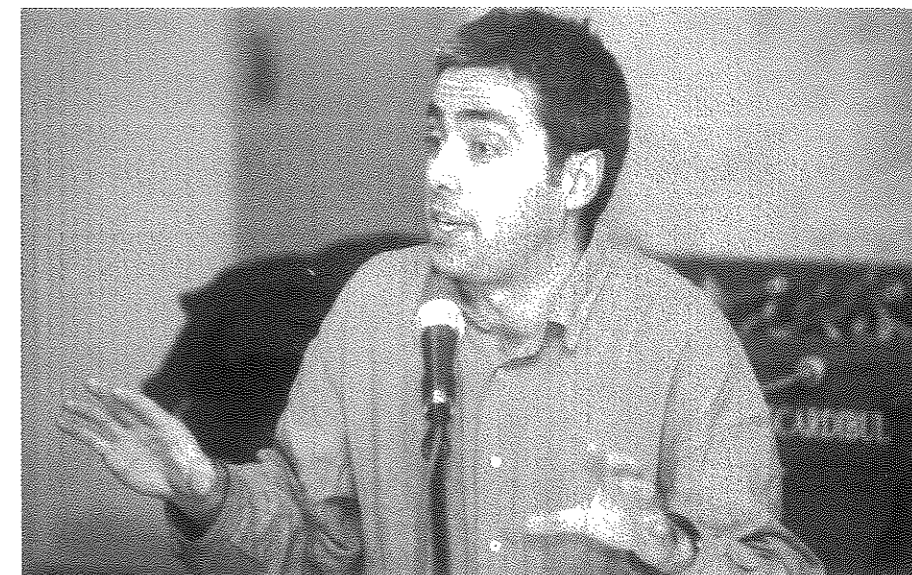
L'Ajuntament demana als ciutadans de Sant Pol tenir més cura i respecte per l'entorn. En els darrers mesos han augmentat de manera visible el nombre de brutícies de gos als carrers de la nostra vila. És per això que l'ens local vol fer una crida al respecte mutu i recordar que a partir del maig és vigent la prohibició de baixar gossos a la platja.

Agraïment per les donacions de sang

Durant el mes de maig es van fer les donacions de sang a Sant Pol i el balanç, segons la Regidoria de Sanitat, va ser força positiu. En total es varen realitzar 48 donacions. L'Ajuntament vol agrair l'esforç de totes aquestes persones i animar als ciutadans, especialment als més joves, a prendre part en la propera donació, que tindrà lloc el pròxim mes d'agost. Per a aquestes dates, a causa de l'augment de població que pateix el poble durant els mesos d'estiu, la Regidoria preveu que el nombre de donants es dupliqui o tripliqui.

L'horari de càrrega i descàrrega de mercaderies es modifica

Amb motiu de l'arribada de l'estiu i l'augment de residents i trànsit a la vila, l'horari de càrrega i descàrrega de mercaderies serà: tots els dies laborables de 8 a 13 h. del matí. Per altra banda, en el cas de camions de tonatge superior als 3.500 kg., o de dimensions especials, cal que el proveïdor es posi en contacte prèviament amb el Cap de la Policia Municipal, el qual li indicarà l'hora adient per realitzar el servei.

Albert Om presenta el seu llibre a Sant Pol

El popular periodista i escriptor Albert Om, més conegut per la seva col·laboració habitual en el program de televisió "Malalts de tele", va presentar el seu últim llibre "Els veïns de dalt". L'acte, es va celebrar el passat dia 15 d'abril al bar El Pluton i va ser organitzat per la llibreria *El Faristol* de Calella. Durant la presentació, a la qual van assistir unes 60 persones, Om va parlar amb la seva habitual ironia i bon humor.

Cap al final, es va obrir un torn de preguntes, en el qual la gent es va mostrar participativa. Finalment, el convidat va ser obsequiat amb uns llampancs calçotets blaus, gentilesa d'uns admiradors.

Reposició de l'obra de teatre "Desdoblaments"

El passat dia 6 i 7 de maig, al Centre Cultural i d'Esbarjo es va portar a terme la reposició de l'obra de teatre "Desdoblaments". Encapçalats per Jordi Puigvert a la direcció, els actors Núria Ferrer, Miquel Carbó, Marta Romà i Francesc León, van representar una obra divertida i difícil per la duplicitat dels personatges, i en la qual el públic assistent es va divertir de valent.

ELECTROMÒBIL MARESME

MECÀNICA - ELECTRICITAT - PLANXA

CTRA. SANT CEBRIÀ, S/N - 08395 SANT POL DE MAR
TEL/FAX (93) 760 13 40

EQUIP ELÈCTRIC
INJECCIÓ
ENCESA
CARBURACIÓ
CLIMATITZACIÓ
BATERIES
ALARMES
CONTAMINACIÓ
SUSP-DIREC-FRENS
SÒ-TELEFONIA

Especialitats en:

CARN A LA BRASA
PIZZA
ESPAGUETIS

Obert de dijous nit a diumenge tarda

Carrer Nou, 50 - Tel. 93 760 11 22 - Sant Pol de Mar

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

*Alumini en general
*Vidres i miralls
*Mampares de bany
*Marcs a mida

Plaça Anselm Clavé, 7 - 08395 Sant Pol de Mar
Tel. i Fax 93 760 06 93

Cortinatges Sant Pol
d'Alfons Panadès

Carrer Bonavista, 29
08395 Sant Pol de Mar
Telèfons: 93 760 02 57
93 886 10 69

DEPI FINQUES ESTRANY S.C.P.

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
EXPERTS INMOBILIARIS

COMPRA-VENDA-LLOGUER-
ASSEGURANCES-TASSACIONS
(CASES-PISOS-SOLARS)

C/ Consolat de Mar, 24
Baixos
Tel. 93 760 12 01 / 760 06 81
08395 Sant Pol de Mar

C/ Àngel Guimerà, 1
Tel. 93 769 06 37
08370 Calella

C/ Puig de Popa, 3
Baixos
Tel. 93 766 14 60
08370 Calella

MPVV
ADVOCATS

MÒNICA MORELL GARCÍA
MONTserrat PÉREZ SERRA
NÚRIA VILA RODRÍGUEZ
MÒNICA VILET SANZ

Enric Granados, 60 - 1er 2a
Tel. 93 451 23 91 - Fax 93 323 46 95
08008 Barcelona

FERRETERIA- DROGUERIA
SANT PAU⁵

Pjda. Sant Pau, 5 - 08395 St. Pol de Mar - Tel. 760 00 35

COSES DE CASA
SANT PAU⁵

Carrer Nou, 2 - 08395 St. Pol de Mar - Tel. 760 20 54

Breus

Cicle de concerts d'estiu al "Vora Mar"

Per a aquest estiu està previst un cicle de concerts que, com l'any passat, es faran al "Vora Mar" i on col·laborarà per primera vegada el Pipa Club Sant Pol de Mar.

Els concerts començaran el dia 13 de juliol amb el grup "Animal Mut" (<http://animalmut.virtualave.net>) i continuaran cada dijous d'agost al vespre amb formacions diverses, com el duet de "Raquel Xiberta i Pep Romaguera", o el grup de Jazz "Rossetti Quartet", a més d'altres que encara estan per confirmar.

Exposició de Fotografia

Pito Estol, fotògraf de la revista *El Nou Santpolenc* va exposar el passat 28 de maig part dels seus últims treballs fotogràfics a Santa Susanna amb motiu de l'inauguració del cicle de jazz de la població. La mostra recollia imatges d'actuacions musicals de diversos intèrprets de prestigi dins el món del jazz.

Termini per al concurs del cartell de la Festa Major

El termini per entregar els treballs que opten a concurs pel cartell anunciador de la Festa Major d'enguany es tanca a finals del mes de juny i no el 6 de juliol com s'havia anunciat en un principi.

Tots els interessats poden recollir les bases i deixar les seves propostes al Punt d'Informació de l'Ajuntament fins al 30 de juny.

Ràdio Sant Pol engegarà aquest any

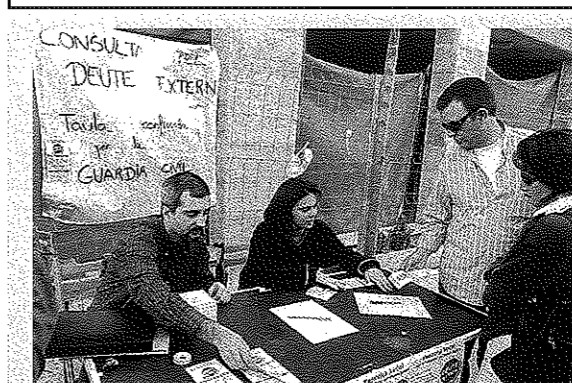
Han començat les obres del que serà la nova Ràdio Sant Pol. El local que s'està condicionant es troba situat a la planta baixa de l'edifici de Les Tribunes, i comparteix espai amb la redacció d'aquesta revista i amb el Jutjat de Pau. També estan en tràmit els permisos per tal de poder posar en marxa la Ràdio aquest mateix any, cap a la tardor/hivern.

Èxit total a la inauguració del Pipa Club Sant Pol

El passat 7 d'abril va celebrar-se al Bar *Ca l'Hugas* la inauguració del Pipa Club Sant Pol. L'acte va constar d'una presentació a càrrec del seu president, Xavier de Montellà, d'una rifa d'una pipa Savinelli i d'un concert de jazz, amb Pep Romaguera a la guitarra i Raquel Xiberta a la veu. La inauguració es va caracteritzar pel bon ambient i pel nombrós públic assistent, que van omplir el bar fins a vessar. Tot això es va traduir en la incorporació d'una vintena de nous socis, alguns d'ells gent del Cercle de La Pipa de Barcelona que es van desplaçar a Sant Pol i dels que ja n'havia sortit un sopar a la seva seu de Barcelona.

Així doncs, el Pipa Club Sant Pol arrenca amb empena tot esperant l'èxit també del seu proper acte, l'obra de teatre *Bridge's Blues*, el pròxim 17 de juny al Centre Cultural i d'Esbarjo.

Referèndum

El passat dia 12 de març en què es van celebrar les Eleccions Generals, es va portar a terme un referèndum no oficial sobre la possibilitat d'eliminar el deute extern dels països del tercer món. Tot i no estar autoritzat pel Tribunal

Constitucional, en general a molts llocs com Barcelona i rodalies hi va haver una permissivitat total en les taules instal·lades. Sant Pol, però, va ser uns dels punts on hi va haver problemes, amb contínues amenaces per part de la Guardia Civil fent ús de males maneres i demanant les dades personals als components de la taula. La *Benemèrita* es va encarregar també de confiscar i destruir el perillós material de la Taula, com pancartes, tríptics, etc. Un cop confiscades les butlletes de vot, la taula va decidir tirar endavant encara que fos només recollint firmes, de les quals se'n van recollir unes 200.

Pito Estol

ÒPTICA CLARAMUNT

ÒPTICS - OPTOMETRISTES COL·LEGIATS

*Carrer Església, 210 - 08370 CALELLA - Tel/Fax 93 766 06 93

*Plaça Mèlies, 31 - 08397 PINEDA - Tel/Fax 93 767 21 75

Garbí Pol
S. C. C. L.

COMPRA - VENDA
PISOS - TORRES - TERRENYS
PROJECTES OBRA NOVA

Carrer Nou, 51 (davant Estació Renfe)
Sant Pol de Mar - Tel. 93 760 21 68

Ca l'Arturo

Carrer Nou, 49
Tel. 93 760 05 52
08395 Sant Pol de Mar

BUFET FAIDELLA, ADVOCATS

MARIA ROSA FAIDELLA I MOLLÓ
M. EULÀLIA PUJOL I FAIDELLA
ALBERT ALABALL I MARTÍ

PROVENÇA, 273 - 5è 2ª
08008 BARCELONA
TELS. 93 215 32 22
93 215 33 12
FAX 93 487 23 59

NOU, 13
08395 SANT POL DE MAR
TEL. 93 760 30 36
FAX 93 760 30 29

FINQUES PI

COMPRA - VENDA
LLOGUERS
BUFET ADVOCATS

Tel. 93 760 30 36 - Fax 93 760 30 29
c/ Nou, 13 - 08395 Sant Pol de Mar (Barcelona)

FINQUES Sauleda

Agent de la Propietat Immobiliària
Administrador de Finques

Carrer Nou, 29
Avda. La Riera, s/n (Davant Camp de Futbol)
Tel. 760 09 16 - Fax 760 05 96
08395 Sant Pol de Mar
e-mail: msauleda@red.uci.es

ELECTRODOMÈSTICS PEIX

Venda i reparació
ANTONI PEIX I MANENT

Passatge de Mar, 2 - Tel. 93 760 08 11
Tel. 93 760 24 76 - 08395 Sant Pol de Mar

S'inicien les reformes a Ca l'Arturo

Les obres de reforma de l'edifici de Ca l'Arturo es van iniciar el mes d'abril amb l'objectiu que finalitzin abans de l'estiu per poder acollir el Casal. Fins al moment, tal i com podem observar a la sèrie fotogràfica, s'han enderrocat les antigues bigues de fusta i han estat substituïdes per unes d'acer.

S'amplia a dues les patrulles de vigilància

Durant els mesos d'estiu, la Regidoria de Governació ha incrementat el nombre de patrulles que faran la ronda de nit. Mentre l'any passat patrullava un vehicle, enguany s'ha establert que en siguin dos.

Accés gratuït al pàrquing del Litoral

Els ciutadans que hagin abonat l'Impost de Circulació a Sant Pol de Mar, i portin la corresponent enganxina al seu vehicle, tindran accés gratuït al pàrquing del Parc del Litoral durant els mesos d'estiu.

Tancament de Carrers

Enguany només es tancaran el Carrer del Mar i el Carrer Nou els dies festius i els diumenges a partir de mitja tarda. Els dies de cada dia restaran oberts per afavorir els establiments comercials de la població.

NOTA INFORMATIVA DE L'ALCALDIA

Benvolguts convilatans/es:

Aprofitant l'avinentesa de *El Nou Santpolenc*, crec convenient informar, en nom de l'Equip de Govern que presideixo, sobre un tema que ben segur despertarà l'interès de la gran majoria de santpolencs, com és la propera revisió dels valors cadastrals de les finques urbanes de la nostra població.

El "Centro de Gestión Catastral", depenent del Ministeri d'Hisenda, ha considerat convenient dur a terme dita revisió amb efectes a partir de l'any 2001, atès que l'última que hi va haver a Sant Pol va ser l'any 1984, i que tant els valors del sòl com de la construcció, amb 16 anys, han experimentat un increment molt considerable, de tal manera que no és gens exagerat dir que, en molts casos, s'han multiplicat per quatre o per cinc.

És evident que aquesta informació no farà gens de gràcia a ningú, perquè ja se sap que, després d'una revisió cadastral, sempre s'acaba pagant més, i ja se sap també que, quan ens toquen la butxaca, sempre resulta desagradable; cal, però, fer un matis molt important: qualsevol augment que se'ns pugui aplicar es farà de tal manera que ho notarem poc, atès que ens vindrà repartit en 10 anys. Això és el que mana la Llei i no d'altra manera.

En el seu moment tots rebrem un comunicat on se'ns anunciarà el nou valor cadastral de cada una de les finques de què siguem propietaris. Durant un temps, però, podrem fer les al·legacions que creguem oportunes, ja que hi haurà una oficina expressa amb personal especialitzat depenent del Centre de Gestió Cadastral per atendre visites, reclamacions i assessorar en tots aquells casos en què el propietari ho requereixi.

Cal dir que són moltes les finques, especialment les que s'han anat construint al llarg d'aquests últims anys, que respecte de la construcció, ja tenen uns valors gairebé actualitzats, i per tant, el que variarà serà el del sòl; i n'hi ha d'altres que, tant en una cosa com en l'altra, estan molt desfasats.

Per posar un exemple diré que l'any passat va ser el municipi de Canet de Mar que va tenir revisió cadastral, i pel que em consta i degut al que he dit, que qualsevol augment s'escalona en 10 anys, va resultar ser molt ben suportable per als contribuents.

No obstant la meua argumentació, he de confessar que em resulta força feixuc haver d'informar de dita revisió; i també he de dir que, com a ciutadà santpolenc que sóc, igual que vosaltres, pel fet d'estar subjecte a un possible augment de l'IBI, no em farà gens de gràcia pagar més, sigui poc o sigui molt.

L'Alcalde
Francesc Pomés i Roca.

Breus

Nou Jutge de Pau

Al ple del dia 5 de maig d'enguany, es va aprovar la designació de Jutge de Pau a favor de Marta Romà i Serra, que va ser escollida per majoria absoluta d'entre tres candidats. Aquest és el primer cop en la història de Sant Pol que ostenta aquest càrrec una dona. El Jutge de Pau ha estat fins ara en Domènec Villaronga i Talamàs, que ha exercit com a tal durant nou anys.

L'Ajuntament rep el Pla d'Emergències Municipal (PAM)

El Pla d'Emergències Municipal (PAM) ha de permetre determinar les accions a seguir entre els grups de suport als bombers (grups sanitaris, de comunicacions, de seguretat, etc.) en el cas d'emergències que puguin afectar la seguretat a la vila de Sant Pol.

Casal d'estiu

El Casal d'Estiu de Ca l'Arturo obre el període d'inscripcions a partir del proper 16 de juny. El Casal és organitzat per la Regidoria de Joventut i les inscripcions es faran a l'Ajuntament. El Casal dura des del 3 de juliol al 31 d'agost i és obert a tots els nens i nenes de P3 a 3er. de primària. Per als nens de 4rt. de primària a 3er. d'ESO, només a la tarda.

Problemes amb alguns canals de televisió

Des de fa un temps que força veïns de diferents zones de Sant Pol es queixen perquè no veuen prou bé alguns canals de televisió, i fins i tot en algunes ocasions la imatge que reben és gairebé nul·la.

Des de l'Ajuntament s'ha estat demanant solucions al Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat, que el mes de febrer va contestar dient que analitzarien la situació per tal de posar-hi remei. També s'ha comunicat el problema a Retevisión i Difusión Digital, dels quals encara no s'ha obtingut resposta.

Ajornats els dies de renovació del DNI

Tots aquells que tenien hora per a renovar el DNI des de Sant Pol els dies 30 de maig i 7 de juny, hauran d'esperar fins el 12 i 13 de juliol respectivament, atesos els problemes informàtics de connexió amb el sistema de Madrid. Aquest nou sistema que està provant la Policia per realitzar els DNI des dels diferents pobles ha estat paralitzat a tota Espanya a l'espera que es puguin solucionar els problemes. De les renovacions previstes inicialment pels dies 14, 19 i 27 de juny se n'informarà més endavant. Per acudir a la renovació, serviran els mateixos resguards de l'hora i número que havien de servir per als dies canviats.

**Aquest estiu
Curs Intensiu de Teòrica**
per aquelles persones interessades
a aprovar-la

Durant els mesos de Juliol i Agost
Dissabte al matí

Places limitades

Font, núm. 21 Tel. 93 794 17 92
08360 CANET DE MAR Fax 93 794 37 15
Ferrocarril, núm. 6 Tel. 93 760 13 03
08395 SANT POL DE MAR E-mail: autoescanet@infonegocios.es

**Llibres de text
Curs 2000 / 2001**

Encarregueu com més aviat millor els llibres de text del curs vinent del *Col·legi Nacional Sant Pau* (Sant Pol de Mar) i *L'Estonnac, Escola Pia* i *Institut Bisbe Sivilla* (Calella) a:

Enric Roig Tabacs
C/ Abad Deàs, 5 - Sant Pol de Mar
Tel. 93 760 06 71

10 % de descompte!

FERRETERIA

FITA ASSOCIATS A **COFAC**

C/ Ample, 39 - Tel/Fax 93 794 05 45 - 08360 CANET DE MAR

Breus

Contenidors de major capacitat per a la Deixalleria de Sant Pol

La Regidoria de Medi Ambient ha signat un conveni amb l'empresa Nualart per equipar la deixalleria amb contenidors de major capacitat. La mesura ha estat presa en funció de la gran acceptació per part de la població dels serveis que ofereix la Deixalleria. D'altra banda, la regidora de Medi Ambient, Montserrat Garrido, ofereix a les empreses constructores la possibilitat de posar els seus propis contenidors per a runa de petites dimensions.

En aquest sentit, la regidora també va anunciar que el projecte de la nova Deixalleria ja està en mans dels arquitectes. Aquest nou centre, que serà de propietat mancomunada amb l'Ajuntament de Sant Cebrià, és previst que es comenci a construir aquest mateix any.

Abans de l'estiu s'iniciarà la primera fase del Parc dels Garrofers

Les obres del primer tram del futur Parc dels Garrofers s'iniciaran abans de l'inici de l'estiu, segons declaracions de la regidora de medi Ambient, Montserrat Garrido.

A més, també estan previstes per enguany l'inici de les obres del futur Parc del Mirador. Segons Garrido, "aquest emplaçament es reservarà per a un bosc urbà, que respectarà els arbres existents i disposarà de camins de terra, bancs i una font". La regidora també ha volgut deixar clar que la idea de crear aquest bosc urbà va sorgir del Consell Municipal de Medi Ambient.

Es constitueix una ADF entre Sant Pol i Canet.

El dia 9 de juny va celebrar-se una reunió amb els propietaris dels boscos afectats per tal de constituir una Associació de Defensa Forestal (ADF) que pugui coordinar l'ajut dels voluntaris en cas de situacions d'emergència, com ara els incendis. En aquest sentit, l'Ajuntament de Sant Pol aprofita l'avinentsa per fer una crida als joves de la població i demanar-los que es facin voluntaris de l'ADF.

El Xou de carnaval omple el Centre Cultural

Com cada any, el xou de carnaval va ser un èxit de participació i de públic, essent un element carnavalesc característic de Sant Pol. Enguany els "Números" van ser tant o més divertits que els altres anys i van fer que el local fos ben ple cada dia de les tres actuacions programades.

Cal recordar que El Centre Cultural i d'Esbarjo és una entitat sense ànim de lucre i que amb espectacles com El Xou aconsegueix tirar endavant, sent de moment l'únic local del poble adequat per a teatre, exposicions i altres activitats que vulguin organitzar les entitats del poble.

Plena ocupació a la Llar d'Infants pel curs 2000/2001

Francesc León, Regidor d'Ensenyament

Un cop finalitzat el període de preinscripció podem afirmar que per al proper curs estarem pràcticament al 100% de la capacitat de la Llar, confirmant la tendència a l'alça dels 2 darrers anys, especialment l'actual. "saldo migratori", entre altres variables, per a poder prendre les mesures necessàries per a poder atendre totes les demandes de plaça a la Llar d'Infants.

En els propers dies començarem a treballar tot el personal de la Llar per a preparar el curs 2000 - 2001, grups, personal necessari, millores, etc.. En el proper Tic Tac esperem poder-vos anunciar el resultat.

DISTRIBUCIÓ DE LA PREINSCRIPCIÓ PEL CURS 2000-2001

GRUP	OFERTA	PREINSCRITS	%	VACANTS
4 mesos a 1 any	8	7	88	1
1 a 2 anys	24	23	96	1
2 a 3 anys	32	30	94	2
TOTAL	64	60	94	4

"El Sant Pol de l'avi" de Pere i Jordi Sauleda

Una fotografia perfecta del Sant Pol del 1890

Jordi Pomés

En Pere i en Jordi Sauleda, a través del llibre "El Sant Pol de l'avi" ens han fet un molt bon regal. A tots. Especialment, és clar, els que d'alguna manera o altra estimem Sant Pol o ens hi sentim vinculats. I dic a tots, perquè ha de ser molt excepcional la persona que, havent-li arribat el llibre a les mans, no li desperti interès, curiositat i plaer com a mínim fullejar-lo. És un llibre fet, d'alguna manera, a la carta, a mida per a molta gent. I això té molt de mèrit.

Per a aquells que sols els agradi mirar les fotos d'un llibre, aquest és excepcional, ja que l'obra conté una selecció de les millors fotografies que en Pere Sauleda ha pogut anar arxivant al llarg de més de tres dècades sobre Sant Pol i la seva gent. Crec que és la primera vegada que en Pere Sauleda té l'oportunitat de fer públic una part important del seu arxiu fotogràfic. Molts ja coneixiem l'existència d'aquest arxiu i fins i tot algunes de les fotografies més destacades, perquè havien aparegut publicades en altres llocs com ara la revista local *El Relloige*. Però, tot i així, hem quedat gratament sorpresos de comprovar que no les coneixíem totes i que l'arxiu gràfic d'en Pere és d'un valor històric i documental molt alt.

Per a aquells que els agrada llegir poc, tot i que tenen interès per fer-ho i que són capaços d'intentar-ho, poden sorprendre's a si mateixos comprovant com, sense adonar-se'n, s'han empassat el llibre de dalt a baix.

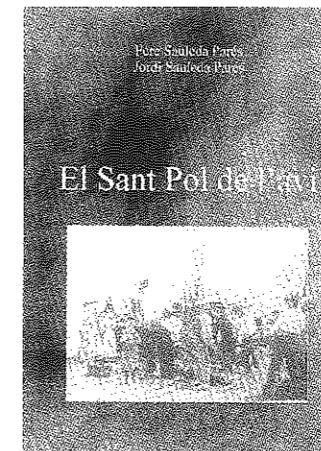
Una de les grans qualitats del llibre és que, tot fent aportacions d'alt valor documental i històric per a la història de Sant Pol, està escrit molt planerament, recollint moltes curiositats i anècdotes, i fins introduint comentaris dels autors en clau d'humor.

Sembla ser que són comentaris i diàlegs reals fets entre els dos autors, mentre s'anaven intercanviant informacions a través d'Internet. Ja deuen saber que una de les curiositats dignes d'esment sobre el procés d'elaboració d'aquest llibre és que els dos autors l'han realitzat a més de 300 quilòmetres de distància entre ells, ja que mentre en Pere treballava des de Sant Pol, en Jordi ho feia des de Pamplona. Aquest és doncs un cas clar de com els avenços informàtics poden ajudar positivament en el treball, col·laboració i relació de dos associats en la realització d'una obra.

Finalment, per als més erudits o tan sols més interessats

en la història de Sant Pol, cal començar dient que ens trobem davant d'un bon llibre d'història. En aquest sentit en primer lloc ofereix moltes informacions totalment desconegudes fins ara o ja completament oblidades, i totes elles extretes de fonts històriques molt vàlides i rigoroses -fonts municipals, privades, d'associacions, hemerogràfiques, bibliogràfiques...-. El rigor amb el que els autors s'han documentat és lloable. Llàstima només que no s'hi hagi afegit notes a peu de pàgina que anessin indicant la font primària de les informacions que apareixen al llibre. Hauria acabat d'enriquir una obra excel·lent. En segon

lloc la idea de triar l'estudi exhaustiu d'un període curt, al voltant del 1890 -tot i les útils i necessàries incursions cap endavant i cap enrera-, intentant tractar tots els aspectes possibles sobre aquella etapa és per mi un dels millors encerts del llibre. El resultat de fer-ho així és molt més positiu que el d'haver intentat comprendre un marc cronològic més ampli, ja que llavors fàcilment s'obren llacunes en alguns aspectes del temari, que en el cas d'aquest llibre han pogut ser cobertes perfectament a través d'una estructura de l'obra molt ben aconseguida. A través d'aquesta estructura en Pere i en Jordi Sauleda han aconseguit una

"És un llibre fet, d'alguna manera, a la carta, a mida per a molta gent. I això té molt de mèrit"

fotografia gairebé perfecta del Sant Pol del 1890, sense que pràcticament res ni ningú es quedi fora del marc de la foto: la vida quotidiana, la professional -per sectors o oficis-, la festiva, la religiosa, la de l'Ajuntament, la dels col·legis, la dels artistes, la dels quintos, la dels emigrants..., i finalment la de l'avi

dels autors, en Victoriano Sauleda Roura, el qual, en un inici havia de ser el tema central del llibre, donat que la informació de què disposen d'ell i la seva família és molt vasta i seria suficient per dedicar-li un llibre sencer. No casualment les cartes i memòries d'en Victoriano Sauleda va començar i han acabat sent una de les fonts d'informació fonamentals per a l'elaboració del llibre.

Els que ens agrada escriure i parlar sobre Sant Pol i la seva història comptarem a partir d'ara amb una nova font riquíssima i de molt fàcil consulta. A la bona estructura del llibre, ja comentada, cal afegir-hi un utilíssim índex onomàstic que permet localitzar amb brevetat bona part de les informacions del llibre. Tot un regal. Pere i Jordi: moltes gràcies! La fotografia detallada i completa del Sant Pol de 1890 prestarà un gran servei a moltes generacions de santpolencs.

micro.

informàtica calella s.l.

Sant Antoni, 93
CALELLA

Telèfon 93 769 43 12

Fax 93 766 00 00

e-mail:

micro.calella@teletel.es

- *Venda de material informàtic
- *Aplicacions a mida
- *Servei tècnic propi
- *Classes d'informàtica per a nens i nenes
- *Cursos de formació i/o reciclatge per a empreses
- *Internet

Llastarry
COMERCIAL, S.L.

Agnès Canadell

G È N E R E S D E P U N T

Fabricació pròpia

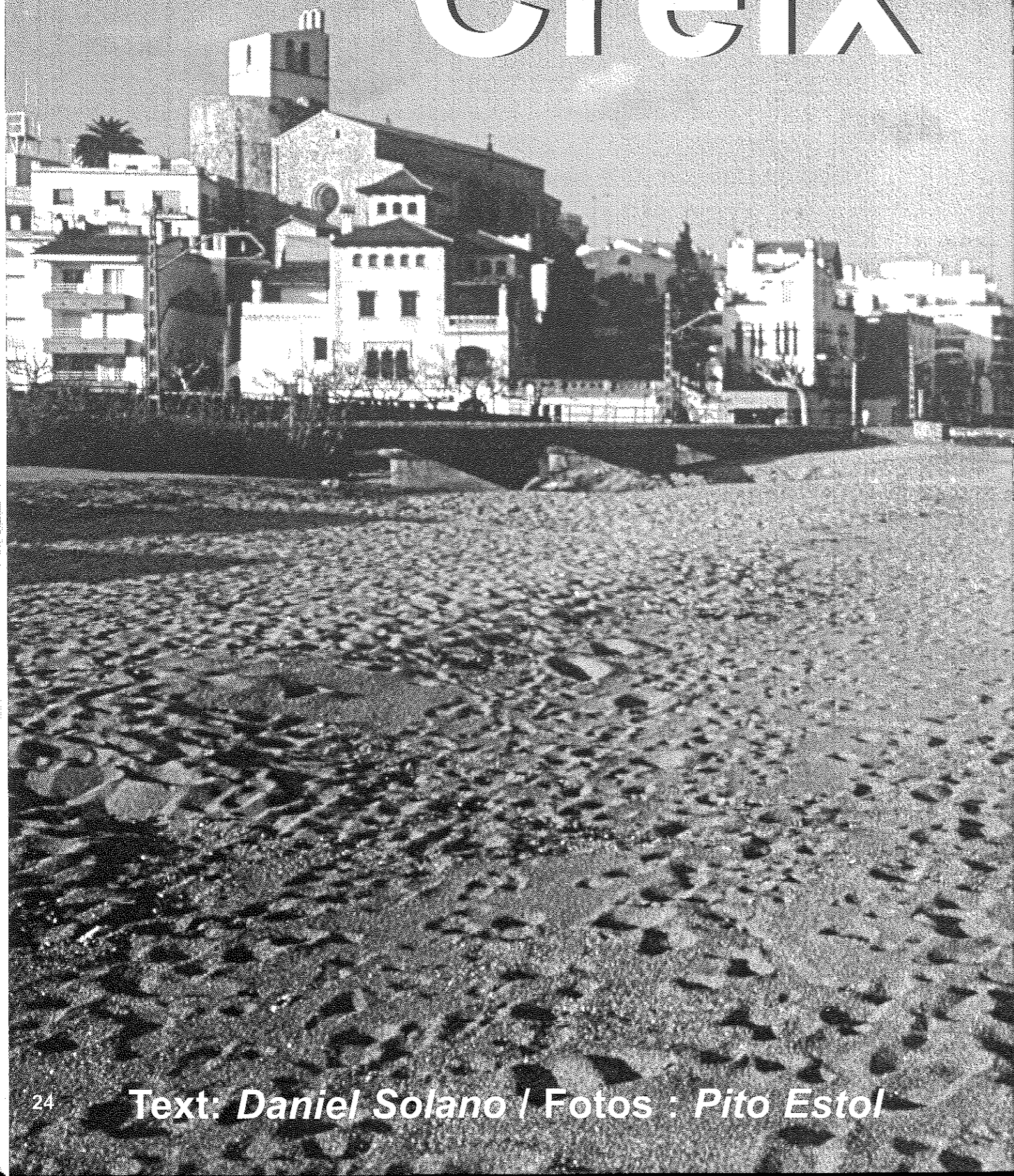
Preus directes de fàbrica

De dimarts a dissabtes de les 17:30 a 20:00

Riera Buscarons, 41

08360 Canet de Mar

Sant Pol Creix

Durant la dècada dels seixanta molts pobles del Maresme van experimentar un creixement demogràfic insòlit. Paradoxalment, Sant Pol no es va veure afectat per aquesta onada transformadora i va mantenir-se gairebé intacte. Així, mentre poblacions veïnes com Calella, Pineda o Canet duplicaven la seva superfície Sant Pol mantenia uns nivells de creixement moderats. Aquest fet ha permès que el nostre poble hagi conservat miraculosament la seva identitat pròpia i pugui encara lluir l'encant i la bellesa de les petites poblacions marineres.

Amb tot, al llarg dels darrers cinc anys, una altra onada ha sacsejat demogràficament i urbanísticament els municipis de bona part del litoral català i, aquesta vegada, Sant Pol no ha estat una excepció. L'entrada de l'euro i el bon moment actual de l'economia han afavorit aquest segon creixement. Sant Pol ha augmentat un terç la seva població i ha estès ràpidament la seva superfície.

Arribats a aquest punt, hem trobat adient preguntar-nos:

- Era necessari el creixement de Sant Pol?
- S'ha produït de manera correcta?
- Continuarà creixent?
- Com volem que sigui el nostre poble en el futur?

“El creixement s’ha fet amb un cert desequilibri”

El creixement de Sant Pol dels darrers anys era necessari?
Fins que no s’ha donat aquest creixement fort dels darrers anys, Sant Pol, d’alguna manera ja creixia lentament. A més, cal tenir en compte que a la vila s’enregistrava un cert envelliment de la població. En gran part això era motivat per l’alt preu dels habitatges, que ocasionava que els joves marxessin als pobles veïns per cercar pis.

Francesc León

(PSC)

Hi ha hagut mai una limitació a aquest creixement?

La limitació que hi ha és la que imposa el pla general aprovat l’any 78. Aquest és el marc que enquadra l’actual creixement de Sant Pol.

Creus que aquest creixement s’ha fet adequadament?

En el cas d’Els Garrofers, aquest creixement s’ha disparat i s’ha produït d’una manera molt concentrada, en molt poc temps. Això comporta un creixement amb un cert desequilibri del poble ja que, per una banda, s’ha crescut molt demogràficament, però per l’altra ens trobem que el poble no està prou preparat en tot el tema de serveis. De totes formes, tota la zona que envolta Barcelona ha enregistrat un creixement molt accelerat, i molt especial-

ment la zona del Maresme sud, on hi ha poblacions que pràcticament ja han exhaurit el seu terreny urbanitzable. I a Sant Pol, encara que molt menys, també s’ha crescut, i no només urbanísticament sinó també en nombre d’habitants, ja que el nombre de censats ha augmentat moltíssim.

Però molts dels empadronats només vénen a dormir.

Exacte. És gent que treballa a Barcelona o Mataró i només vénen a dormir. Per evitar que Sant Pol es converteixi en una ciutat dormitori s’hauria d’haver compensat més el creixement demogràfic amb el creixement econòmic o industrial.

La nova zona industrial ha crescut, però ho ha fet més lentament que la resta i moltes empreses de les que hi ha encara no funcionen al cent per cent. També hem de millorar una mica l’oferta turística. Sembla ser que el poble aviat comptarà amb una nova plaça hotelera de qualitat a la zona de la Torre Martina. Tot plegat pot dinamitzar una mica el turisme barceloní al poble.

I de cara al futur?

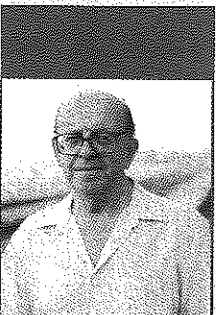
De cara al futur, quan es torni a revisar el pla general, més val que es faci d’una manera molt racional, vigilant l’equilibri i el creixement sostenible del poble. Per exemple: el pla general actual ja contempla el desenvolupament d’una part de La Sènia. Doncs quan es faci, l’ideal seria que es tornessin a fer pisos de protecció oficial. Sant Pol és l’únic poble del Maresme que conserva un encant especial i crec que aquest és un actiu molt important.

És per això que el possible creixement del poble ha de vetllar per no malmetre aquest encant.

“La tesi de l’Ajuntament ha estat edificar-ho tot”

Quina responsabilitat va tenir vostè durant la seva etapa d’alcalde en l’actual creixement de Sant Pol?

Quan vaig entrar a l’ajuntament em vaig trobar amb un pla general que preveia la construcció de 900 habitatges als Garrofers. Aquest projecte em va semblar un disbarat dels grossos i vaig reduir aquesta xifra a la meitat, a uns 450. Jo encara ho hauria reduït més, però vaig trobar reticències...

Josep Roca

(AS-ERC)

Quines reticències?

Els propietaris, que tenen unes expectatives, i els futurs urbanitzadors...

El pla general va restar aturat durant el seu mandat.

Sí. Durant l’època en què jo vaig ser alcalde no hi havia interès per part dels constructors per edificar a Els Garrofers. Però això vam decidir posposar l’assumpte per més endavant, però sempre tenint en compte que quan arribés el moment caldria reduir encara més el nombre d’habitatges. En arribar l’actual alcalde, això ja no va ser possible. M’espanta pensar que s’hauria fet als Garrofers si nosaltres no haguéssim retallat el nombre d’habitatges. Hagués estat un desastre perquè l’actual equip de govern no n’ha retallat ni un.

Creu que el creixement no s’ha fet bé.

Ha estat exagerat. Tota construcció significativa per l’Ajuntament un 10% d’aprofitament

mig i per això els ha interessat fer-ne tantes com els ha estat possible. La seva tesi ha estat edificar-ho tot, i així s’ha fet.

La idea inicial era crear habitatges per als joves del poble.

La idea inicial, evidentment, era obrir el poble una mica més, cosa que, d’altra banda, era molt necessària. No obstant això, la meua idea en cap cas passava per aixecar pisos com els que s’han construït a la part baix dels Garrofers. Si aquella zona s’hagués destinat a habitatges unifamiliars tot hauria quedat més descarregat. De vegades, la necessitat d’habitatges per als joves ha servit com a excusa per edificar blocs de pisos. Ja va passar amb Can Reig en el seu moment. Els pisos eren molt barats, ideals per als joves, però a l’hora de la veritat ningú de Sant Pol hi va anar a viure. Amb això vull dir que era previsible imaginar-se que la majoria de gent que ha anat a viure als Garrofers no seria de Sant Pol.

Aquests nous santpolencs s’acabaran integrant?

Segur. Començaran per venir a passar les vacances i potser, més endavant, acabaran per quedar-s’hi. Per sort encara no s’ha arribat a densitats massa altes a Sant Pol. Això, els ajuntaments que vinguin al futur haurien de vetllar per mantenir-ho

Sant Pol creixerà més?

No. El creixement s’aturarà i quan el cadastre es posi al dia la construcció baixarà i la gent es vendrà els habitatges, amb la qual cosa baixaran els preus. D’altra banda, hi ha una limitació sobre el paper.

Actualment ja no queden més zones per urbanitzar, però això podria ser modificat per l’Ajuntament. Jo crec que la cosa no anirà a més.

“El creixement del poble era necessari”

Per què no va créixer Sant Pol durant la dècada dels 60 de la mateixa manera com ho van fer altres poblacions veïnes?
Hi ha diversos motius. Per alguna raó que desconec a Sant Pol no va donar-se el boom turístic i, per altra banda, no hi havia pisos nous que permetessin un augment de població. Tampoc no hi havia cap indústria ni cap hotel que portés gent al poble. Tot plegat va afavorir que el poble es decantés pel turisme provinent de Barcelona i no pas pel provinent de l’estranger. I jo crec que això ha estat bo. De totes formes, jo crec que Sant Pol, quatre anys enrera, era un poble massa petit i molt tancat en si mateix. Li calia un creixement com el dels darrers anys.

L’Ajuntament valora positivament el creixement dels darrers anys.

Sí. Nosaltres creiem que s’havia de créixer. El que passa és que potser aquest creixement ha estat massa ràpid. S’ha crescut massa de pressa. Per anar bé aquest augment s’hauria d’haver repartit en tres o quatre anys, però no ha estat així i ens ha vingut tot de cop. Les conseqüències són que les infraestructures i els serveis s’han quedat curts a causa dels mil habitants nous. Però el creixement era necessari. Un poble de dos mil habitants tancat en si mateix és un poble mort. És molt difícil mantenir un teixit comercial amb tan pocs habitants.

També calien habitatges per joves.

Exacte. Aquesta es una altra raó.

Altres partits diuen que l’Ajuntament es podria haver quedat algun pis de protecció oficial i haver-lo llogat a baix preu amb opció a compra a alguns joves del poble.

Sí, però aquest tipus d’accions només les pot fer l’Ajuntament d’un poble molt gran o d’una ciutat. Calen molts diners per embarcar-se en una operació com aquesta.

Hi ha qui diu que ha estat un creixement desequilibrat. S’ha crescut en habitants però no en llocs de treball.

Això no és cert. La prova la tenim en que actualment a la zona industrial del poble hi ha 26 ofertes de treball i encara no estan cobertes.

L’actual equip de govern hi té responsabilitats en tot aquest procés de creixement.

Sí, però cal tenir en compte que gran part de la responsabilitat

recau en els governs de fa vint anys, que és quan es va fer el pla general d’urbanisme. En aquells moments es va decidir quines eren les zones edificables, quines les verdes i quines les zones d’equipaments. En la meua opinió, aquest projecte era exagerat.

De totes formes, el pla general no es va desenvolupar durant molts anys.

Sí, però perquè no es van donar les condicions necessàries. Els constructors no s’anímvaven a edificar i la gent no s’atrevia a comprar. Ara, amb l’entrada de l’euro les condicions eren les idònies.

Però el pla general podria haver estat modificat. Per exemple: l’anterior alcalde va retallar el nombre d’habitatges que el pla detallava per a la zona dels Garrofers.

És cert. En el seu mandat es va reduir bastant el nombre d’habitatges previstos, però en el nostre també s’ha fet. Hem reduït en dos-cents els habitatges que s’hi podrien haver fet.

Queden més zones urbanitzables?

Segons el pla general del 78 queda la zona de La Sènia, que està definida com a zona edificable. El que passa és que l’Ajuntament ho té aturat perquè no volem que Sant Pol creixi més. Tenim encarregat un estudi tècnic que estableixi quina ha de ser la quantitat d’habitants ideal per a un poble amb les característiques de Sant Pol.

Hem crescut en sis anys uns mil habitants.

Sí. I és important que aquests nous santpolencs s’integrin en el poble. I això afecta tant als que provenen de Barcelona com als que provenen de l’estranger.

No s’integren?

Cal una política de l’Ajuntament per afavorir que tota aquesta gent trobi el seu lloc al poble. Però també és molt important la col·laboració dels santpolencs de tota la vida. Cal obrir les entitats als nousvinguts.

“Sant Pol creixerà més perquè té espai per poder-ho fer”

Sant Pol continuarà creixent?

Jo sí que veig que, en un futur, Sant Pol creixerà més, perquè té espai per poder-ho fer, sobretot en la zona de La Sènia. Ara bé, cal que sigui un creixement equilibrat, sense excessos. Però és inevitable que creixi. Forma part del cinturó que envolta Barcelona i molta gent veu en pobles com el nostre un lloc ideal per establir la seva residència. A més, ara, amb la millora de les comunicacions encara estem més exposats al creixement.

Com has vist aquest creixement?

Desequilibrat. El que cal és que el creixement urbà vagi lligat i coordinat amb el creixement econòmic de la població. Un dels errors ha estat el retard amb que s’ha anat desenvolupant la zona industrial. Però també hi ha hagut alguns encerts. Per exemple, accions com les que es van fer amb els pisos de protecció oficial sí que han estat un bon intent.

La zona industrial hauria de créixer.

La zona industrial funciona molt bé i no seria mala idea traslladar-hi alguns dels tallers que funcionen encara dins el poble, com ara fusteries o ferreries. Això significaria menys remors i menys pol·lucions. Però això cal que ho promogui l’Ajuntament.

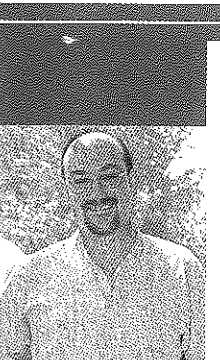
I de cara al futur?

Com a mesura per promoure el comerç del poble cal crear zones de vianants tal i com fan a tot arreu. S’ha d’arreglar el tema dels aparcaments, que al nostre poble és un tema molt complicat. En part a causa de la fisonomia del poble, i en part a causa de l’actitud dels mateixos santpolencs que, molt sovint agafen el cotxe per anar al costat de casa. Aquesta mentalitat ha de canviar. Tal i com estan les coses és molt difícil caminar per alguns carrers. És el cas del carrer Consolat de Mar. De totes maneres, aquest també és un problema d’educació de la pròpia gent.

Joan Xumetra

(CiU)

Francesc Roura

(EU)

“S'està formant un nou Sant Pol que s'obrirà a tots els nouvinguts”

Per què Sant Pol no va créixer durant els anys 60 com ara Calella o Canet?

Per dues raons bàsiques, una de tècnica i una altra d'històrica. La tècnica és la pròpia naturalesa geogràfica del poble, amb tantes pujades i baixades i de tanta complexitat per als constructors.

La històrica respon a la tradició de certes famílies benestants barcelonines, de molta cultura i certa influència, que des de principis de segle estiuaven a Sant Pol. Aquesta gent no haurien permès que el poble es fes malbé.

Sant Pol seguirà creixent?

Si ens guiem per l'estat d'ànim de la gent del poble crec que és difícil que s'aprovi un altre projecte que impliqui més creixement. A més, l'únic lloc per on podria créixer Sant Pol és per la Vall de Golinons i, ara per ara està protegida pel seu valor ecològic. Espero que no se li passi a ningú pel cap d'urbanitzar aquesta zona.

En aquests moments, qualsevol projecte que suposi augmentar la densitat comptaria amb la desaprovació de tothom, fins i tot dels nous santpolencs que acaben d'arribar i que esperen una qualitat de vida molt millor de Sant Pol.

La gent s'hi oposaria.

Sí. De fet, nosaltres ja fa tres anys que ens hi vam oposar a l'actual creixement. Vam demanar una moratòria de construcció, per mirar d'evitar els desastres que s'han comès.

Ara som mil santpolencs més que fa sis anys.

¿Com ho veus?

Bé. Suposo que aquests nous santpolencs s'aniran constituint en entitats pròpies, com a barri, i que lluitaran per millorar la qualitat de serveis i de vida de la població. Comptem amb el meu suport en totes aquelles accions encaminades a millorar el que ja tenen.

Hi ha qui diu que demanen més que els santpolencs de sempre.

El que seria preocupant és que vinguessin sense tenir un nivell d'exigència respecte a la qualitat de vida que desitgen.

De vegades sembla que alguns sectors no s'acabin d'integrar en la vida del poble.

Això vindrà poc a poc, amb el temps. S'està estructurant un nou Sant Pol, que s'obrirà a tots els nouvinguts i els acabarà per acceptar.

Josep Gol

(GOM - Grup d'Opinió Mediambiental)

“El poble està prenent el caire de ciutat dormitori”

Com valoren el creixement dels últims anys?

Sempre ens hem oposat a un augment de densitat de població. No estem en desacord al fet que es construeixi però no volem que es faci de manera abusiva. El poble està prenent una mica el caire de ciutat dormitori a les zones noves. Com tot són habitatges unifamiliars, no hi ha botigues i la gent agafa el cotxe i se'n va a les grans superfícies en comptes de comprar a les botigues del poble.

Calia créixer?

Es va vendre la idea que molts joves havien de marxar del poble i que calia fer habitatges assequibles per a ells. Aquest va ser un dels motius per edificar a les zones noves i, de fet, molta gent de Sant Pol ha anat a viure-hi, tot i que ha vingut més gent de fora.

Gent de barcelona.

Sí, i en part és normal i està bé que sigui així. Però també cal ser conscient que si no s'integren bé alguns aspectes tradicionals del poble podrien perdre's, com

per exemple la parla típica dels santpolencs.

Creus que hi ha separació entre el nucli antic i les noves zones urbanitzades?

No, home. Hi ha molta gent de Sant Pol que viu als Garrofers o a d'altres urbanitzacions.

Queda alguna zona per urbanitzar?

Sobre el paper no hi ha res més decidit. Ara be, hi ha un pla parcial per construir la rajoleria al Sot del Morer. Són uns terrenys que s'han de parcelar.

Que opines dels nous santpolencs?

Les primeres generacions serà difícil que s'integrin plenament en el funcionament del poble, especialment en el cas dels magrebins, ja que les diferències culturals són molt grans.

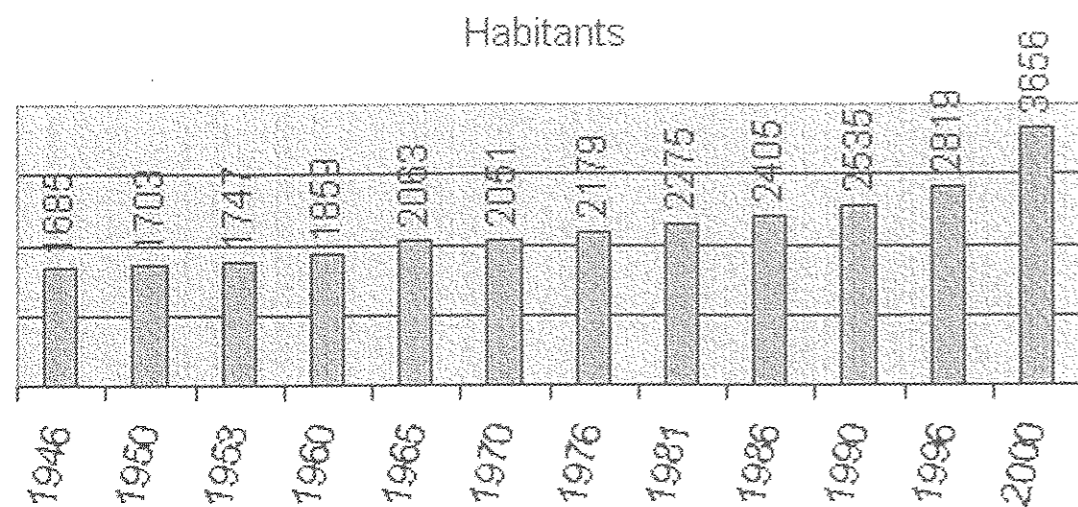
En canvi, amb els seus fills tot serà diferent. Aniran a escola amb els nens d'aquí i seran santpolencs com el que més.

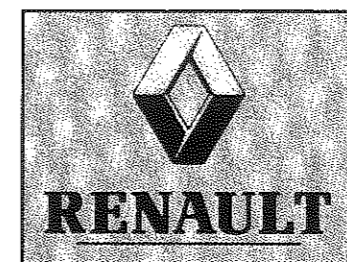
Pere Roura

(AS-ERC)

Evolució del nombre d'empadronats a Sant Pol en els darrers 54 anys

AUTO SANT POL

Sense Cita

Menú Groc - Renault

Canvi d'oli

OLI ELF	Fins 1400 c.c.	1400-2000 c.c.	Més de 2000 c.c.
-Prestigade TS 15W40	4.000 ptes.	5.050 ptes.	5.750 ptes.
-Prestigade Diesel 15W40			

AUTO SANT POL C/ Maria Pi, 9 i 11 Tel/Fax 93 760 10 52 08395 Sant Pol de Mar

L'Ajuntament aprova inicialment el Pla Especial de Reforma Interior del casc antic

En el Ple del passat 23 de març es va aprovar inicialment el Pla Especial de Reforma Interior (l'anomenat PERI). Només va votar-hi en contra el grup municipal liderat per Josep Roca. Ara caldrà esperar el termini d'un mes per a l'exposició pública per tal que qui vulgui pugui fer al·legacions. En cas que no n'hi hagi de substancials que no facin canviar molt els propòsits del PERI santpolenc, llavors es farà l'aprovació provisional, i posteriorment s'enviarà a Urbanisme de la Generalitat per tal que faci l'aprovació definitiva.

Objectius del PERI.

Dintre de l'objectiu general d'assegurar una alta qualitat de vida al sector afectat -en aquest cas el Casc Antic- i a tot el municipi, el PERI santpolenc preveu d'entre altres objectius en primer lloc preservar el teixit parcel·lari històric-urbà amb tres finalitats: a) mantenir en la mesura més gran possible el sistema d'"horts" frontals dels solars, amb els valors ambientals privats i públics que se'n deriven; b) evitar les ruptures volumètriques provocades per la introducció en la normativa del Pla General del pati d'illa, tot propiciant l'edificació amb un perfil transversal continu i escalonat; c) impedir les probables situacions especulatives, derivades de l'agrupament i segregació de solars. En segon lloc pretén fomentar la conservació del patrimoni edificat. En tercer lloc controlar el procés de densificació del Casc Antic, ateses les magni-

tuds dels dèficits observats, superiors a les compatibles amb l'assoliment i consolidació d'una alta qualitat de vida. I en quart lloc proveir de dotacions locals, com ara aparcaments, l'àrea del Casc Antic, en un nivell suficient. Altres objectius, potser més específics, estan detallats al document-memòria redactat el març d'enguany. Aquest document també especifica les propostes d'actuació per tal de formular els objectius. Aquestes propostes es poden resumir dient que tots els esforços del PERI van dirigits a: a) la limitació de la densitat d'habitatges; b) l'augment de la seva qualitat; i c) l'increment d'espais lliures i dotacions al seu servei.

Limits espacials del Pla

Aquest Pla només afecta el que és estrictament el casc antic de Sant Pol, és a dir, la zona perfectament delimitada pels límits naturals de la riera, el mar i el turó de Sant Pau, així com pel límit artificial de la carretera nacional. Per tant, queda exclòs d'aquest Pla el barri de l'Hotel. Segons l'arquitecte municipal Albert Casals, el fet que Sant Pol es trobés emmurallat, aïllat, per aquests accidents naturals o artificials descrita ha provo-

cat que durant una sèrie d'anys creixés potser excessivament en alçada en alguns llocs. Com que encara no s'havia preparat sòl nou per a creixement, el poble creixia en alçada. Ara aquest factor ja està en part resolt i, per tant, a través del PERI es pot ser més exigent per limitar les alçades. Precisament el PERI neix de la necessitat de regular l'àrea encerclada que és el nucli antic de Sant Pol.

Antecedents

L'any 1978 s'aprovà el Pla General d'Ordenació Urbana -un dels primers Plans Generals que s'havien fet a Catalunya d'acord amb la nova llei de sòl. El fet que el casc antic de Sant Pol fos tan peculiar, amb un relleu topogràfic natural, que ha donat lloc a estructura escalonada dels seus carrers i que sempre ha condicionat i guiat el creixement urbà del poble, ja va provocar que el Pla General del 1978 preveïés desenvolupar el Casc Antic mitjançant un estudi de detall. Aquest estudi s'aprovà el mateix any 1978; però calia un instrument més precís i per això s'impulsà la redacció d'un PERI i un catàleg, que s'anà actualitzant al llarg dels anys 80, obtenint diverses aprovacions a través del Ple de l'Ajuntament, fins que el febrer de 1992 s'aprovà definitivament la proposta de regulació del Casc Antic mitjançant un PERI i Catàleg d'Edificacions i Elements a protegir. Tanmateix, no va ser fins al 1995 en què es va reprendre la redacció del PERI, la qual va ser aprovada inicialment en el Ple municipal de 21 de març de 1997. Donat que des d'aleshores s'ha hagut de fer modificacions substancials, tot incorporant propostes de regulació per part d'afectats i altres instàncies, es va decidir reiniciar a partir de 1999 l'aprovació d'aquest Pla Especial.

El PERI no pretén impedir un creixement regulat

El PERI pretén regular, controlar el creixement dels edificis del casc antic. No és que no pugui créixer cap casa, però sí que s'ha de fer de manera molt controlada: hi ha edificis que poden créixer una mica en alçada sense desfigurar la casa existent regulant l'afegit que es faci. N'hi ha que poden créixer en extensió si tenen un jardí gran, sempre també amb un control de creixement per tal que no es pugui veure des del carrer. Perquè en definitiva el PERI suposa sempre una limitació de creixement. Això, completat amb la regulació de les alçades reguladores, l'eliminació dels patis d'illa i l'assenyalament d'algunes zones verdes d'ús privat, però de domini públic -com exemple els horts del carrer Abat Deàs, els de can Sauleda, que són privats, però que en qualsevol moment l'Ajuntament els pot passar a domini públic expropiant-los-, es pretén mantenir l'estructura de Sant Pol, sense tampoc impedir-ne el creixement ordenat. Però mai amb la idea dels anys seixanta i setanta, quan qualsevol podia tirar a terra casa seva o el que calgués i aixecar-hi blocs de pisos amb una alçada considerable.

Reacció dels santpolencs davant del nou Pla

Segons l'arquitecte municipal, fins ara, tothom que s'ha trobat amb la necessitat de mantenir un edifici inclòs al Catàleg -el Catàleg d'edificis a protegir és un complement important del PERI, i no es poden considerar coses separades-, no hi ha posat grans oposicions. Sempre segons

Casals, l'avantatge és que aquí no hi ha cap especulador de fora que pressioni fort com passava als anys 60 o primers 70 en què es varen produir actuacions de gran escala com ara Can Reig o tot el carrer Joan Maragall. Precisament varen ser

Edificis com el de Can Reig varen fer veure la necessitat de redactar un PERI

aquestes actuacions les que varen fer veure la necessitat de redactar el Pla General de 1978, que va posar terme a aquesta situació.

Actualment la gent de Sant Pol com a màxim pretén adaptar la casa a noves necessitats per a creixement familiar i això és possible encara en molts casos. Aquesta és la finalitat del PERI: un creixement a petita escala i ordenat. De fet, el PERI, més que impositiu, ha recollit la mecànica general del creixement de Sant Pol en els últims anys, impedit, això sí, l'aparició de l'especulador gran.

Alguna de les obres públiques que preveu el PERI.

El PERI preveu l'apertura d'algun nou vial o la creació d'alguna plaça nova. Pel que fa a nous vials hi ha previst en primer lloc obrir un carreró amb escales que comuniqui el carrer Sant Jaume amb l'Ignasi Mas Morell, just abans d'arribar -pujant- a l'edifici de Can Cros. En segon lloc també hi ha previst obrir un vial peatonal a la propietat coneguda per can Gomis -al bosc de pins que hi ha entre els carrers Joan Maragall i Abat Deàs. Pel que fa a places públiques n'hi ha prevista una, així com una via de connexió entre els carrers Tobella i Sant Pau al lloc que avui ocupa Tints Carbonell, tenint en compte que el propietari del solar que deixarà el Tint també tindrà espai o possibilitats per edificar. No tot serà públic. De totes maneres, aquest solar del tint requerirà la redacció d'un Pla Especial de Reforma Interior específic per a ell i el calendari per a aquest Pla està en funció de quan s'abandoni la indústria. Aquesta potser seria l'actuació de més gran escala que preveu el PERI.

Col·laboració de gent del poble en la redacció del PERI

Representants de diferents entitats del poble, així com arquitectes, tècnics i gent de tota mena va poder opinar i debatre tot el que va voler sobre el PERI a través del Consell d'Urbanisme. Segons Albert Casals, quasi tot el que se suggeria en les reunions d'aquest Consell s'anava incorporant, i per tant va ser un procés transparent i públic. També es van fer algunes Jornades públiques al voltant de 1994, a les quals va poder assistir tothom.

Geganters: 15 anys

Els Geganters celebren aquest any el seu 15è aniversari amb diverses activitats. La Colla va fer un sopar al Gran Sol, però les celebracions fortes es faran durant la Festa Major. En Ben Hassad i la Mercè de la Murtra, sense anar més lluny, seran els pregoners i ens preparen alguna sorpresa.

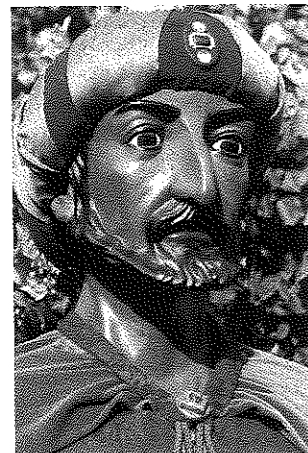
El grup dels Geganters col·labora en diverses activitats del poble com són els Pastorets, la Festa Major, la Fira Alternativa, l'Escola (amb els Gegantons). Aquesta colla està molt posada en el món geganter, on s'han fet un renom. Avui sembla impossible celebrar qualsevol festivitat del poble sense la presència dels Gegants, un símbol tan propi de la cultura catalana.

Els Geganters han recuperat algunes llegendes de Sant Pol, com la Dansa de les Almorratxes o els personatges de Ben Hassad i Mercè de la Murtra. Un dels seus projectes és muntar una Fira al Parc del Litoral, on hi tingi cabuda tot el relacionat amb el món geganter: constructors, música, vestuari... i, per somniar, els agradaria arribar a construir una ciutat geganter.

El Gegant, BEN HASSAD

Té una alçada de 3.85 mts i un pes de 62 Kgs. En Ben Hassad disposa d'un braç articulat, el qual sosté una almorratxa de vidre i que només és utilitzat per ballar la tradicional Dansa de les Almorratxes. El mecanisme, accionat directament pel portador, permet obrir el braç de tal manera que, en un moment determinat de la Dansa, la Geganta pot agafar l'almorratxa que, posteriorment, llençarà contra el terra.

La Geganta, MERCÈ de LA MURTRA

Representa la figura d'una noia de gran bellesa i dons cristians que va ser capturada pels moros durant una de les correries i retornada a casa possiblement gràcies a L'Ordre de la Mercè, que va pagar el seu rescat. Guarnida amb un vestuari exquisit molt d'acord amb la seva condició, la nostra Geganta té una alçada de 3.55 mts. i un pes de 39 Kgs. La Mercè de la Murtra fou escollida primera Pubilla dels Gegants del Maresme.

LA COLLA DELS GEGANTERS

Aquesta colla es va formar el 1983 per iniciativa de la penya Toc, que va proposar crear una colla de geganters i grallers que portessin el nom de Sant Pol de Mar per tot Catalunya.

Els gegants de Sant Pol, Ben Hassad i Mercè de la Murtra són basats en una vella tradició local i foren construïts l'any 1985 pel desaparegut mestre geganter, el solsonenc Manel Casserres i Boix. El bateig es va fer el 28 de juliol del mateix any, i els padrins van ser el gegant Tallafero d'Arenys de Mar i la geganta Agnès de l'Aubó, de Canet.

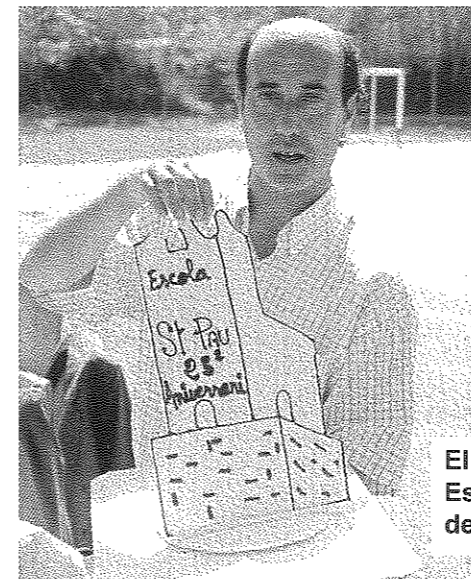
La Colla de Geganters i Grallers de Sant Pol està formada per gairebé 300 associats. Actualment el president és en Josep Mestres i Vergés. Els gegants són patrimoni del poble de Sant Pol i els Geganters són els responsables de promoure'ls i de vetllar perquè aquesta tradició es mantingui. La seva seu és el pis del Sindicat.

La Colla està afiliada a l'Agrupació de Geganters de Catalunya, de la qual n'és membre fundador i on s'hi troben més de 250 parelles de gegants. Sol fer unes 15 sortides l'any i ha participat tant en activitats del poble com en actes més multitudinaris. Festa per la Tolerància, Jocs Paralímpics, Festa de la Mercè, Mostra de la cultura catalana a Cuba, la Mostra de Ball de Gegants, trobades de gegants.... De cara al futur, els Geganters esperen créixer com a colla i seguir potenciant el poble de Sant Pol arreu de Catalunya.

CEIP Sant Pau: 25 anys

El CEIP Sant Pau celebra el seu 25è aniversari recordant la seva trajectòria durant tots aquests anys. Activitats com la Primavera Cultural, Cebrià han passat per aquestes Escoles, que aquest 2000 ha matriculat 243 alumnes. Tant el Regidor d'Educació Francesc León, com el President del Consell Escolar Xavier Roca, l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes (AMPA) i tots els altres col·laboradors han posat molt d'entusiasme a organitzar la festa del 25è aniversari. De moment s'ha fet un dinar d'exalumnes i professorat que va tenir lloc el diumenge 14 de maig, i està prevista per l'11 de juny una festa per als nens i nenes que estan actualment a l'escola. També està pendent la sortida dels gegants i gegantons que s'havia de fer el 28 d'abril i es va ajornar per causa del mal temps. Per més endavant queda una trobada d'exmembres de l'AMPA i encara algun homenatge.

Al dinar del dia 14 hi van assistir uns 200 exalumnes de pràcticament totes les promocions. El pati de les Escoles es va convertir en un immens menjador, i també s'hi va muntar una petita exposició amb fotos que il·lustraven diferents moments viscuts al llarg d'aquests anys. Després del dinar, que va destacar per la escampada d'ombrel·les intentant esquivar un sol de justícia, hi va haver un concert a càrrec del grup santpolenc *Cocodril Pol Band*, i també algun espontani. En aquesta pàgina reproduïm alguns dels moments del dinar.

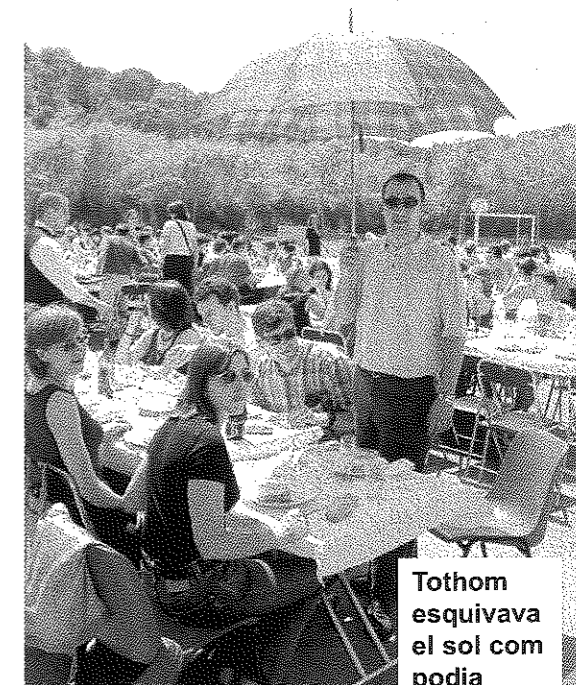
El President del Consell Escolar, Xavier Roca, amb el detall del pastís d'aniversari

La taula dels professors brinda pels 25 anys

Algunes promocions estaven molt animades

Tothom esquivava el sol com podia

El pati de l'Escola va servir de menjador

CORAL LA NAU 10 anys i viatge a Escòcia

ELS GRANS DE LA NAU A ESCÒCIA

Des del principi - l'any 90 - a la coral hi havia un sol grup. El curs passat, donat que els grans no ple-gaven i molts nens petits ens demanaven per entrar, vam iniciar un segon grup, i aquest curs, gràcies a la incorporació de l'Anna Ginesta a l'equip de la coral, s'ha pogut començar un nou grup de més petits. Actualment La Nau està formada per 44 cantaires: 12 petits (de 4 a 6 anys), 18 mitjans (de 7 a 10 anys) i 14 grans (d'11 a 16 anys).

En el grup dels grans, en aquest moment, la mitjana de permanència a la coral és de quatre anys. És un grup força estable en què el nivell musical ha pogut anar millorant i això ens ha permès de plantejar-nos una activitat extraordinària com el viatge a Banchory - Escòcia - que hem fet aquestes vacances de Pasqua.

Banchory és un poble d'uns 7.000 habitants, a uns 30km de la costa est, gens turístic, amb un nivell de vida alt. L'indret és molt espaiós, verd, net i cuidat, i amb un entorn natural que no ha sofert els estralls de l'especulació del terreny.

Els nostres amfitrions Fiona i Marc Hope, persones amb esperit de mecenes, sensibles a l'art i a l'educació, valoren de debò la feina que fem i ens han organitzat quatre concerts i l'estada en famílies. Hem estat molt ben acollits per les famílies dels cantaires de dos cors, un de juvenil i l'altre de l'escola de Primària del poble.

El primer concert va tenir lloc a l'hospital del poble, d'una sola planta i que feia la sensació d'estar al mig del bosc. La gent gran hi vivia en una ala de l'edifici espaiosa i acollidora, i van estar encantats que hi anéssim a cantar i a ballar.

El segon concert vam fer-lo a l'escola de Primària, on ens van escoltar amb molt de silenci vora quatre-cents alumnes asseguts a terra en una gran sala polivalent. Ens vam adonar que en general no hi ha el més mínim coneixement de què és Catalunya: la majoria de gent creu que dels Pirineus en avall tot són toros i castanyoles. Potser després del nostre concert, en què vam fer bàsicament cançons i danses catalanes, van descobrir que no era ben bé així.

El tercer concert va ser obert al públic, en un centre cultural molt actiu i ben condicionat. Fa uns anys el lloc era una cort de vaques en desús, fins que una fundació dirigida pels nostres amfitrions va reconvertir-lo i no ha parat d'esmerçar-hi energies per a donar-li vida intensa. El dia

del concert van assistir-hi familiars, amics, veïns, pares, mestres ... vam fer el ple. Els cantaires de La Nau, gràcies a tots els assaigs i a les actuacions que ja havien fet a Catalunya i a Escòcia, van arribar a cantar i ballar concentrats, distesos i amb seguretat. Això ens va donar molta satisfacció, i el públic es va mostrar entusiasmat amb la nostra actuació.

L'últim concert va ser en una comunitat que es dedica a acollir, educar, estimular i donar sortida professional a discapacitats psíquics. És un centre que segueix la filosofia de l'antropòsof Rudolf Steiner, fundador de les "escoles Waldorf", i de seguida es notava que els seus responsables eren persones molt sensibles que estan acostumades a utilitzar l'expressió artística com a mitjà terapèutic. També els anomenats discapacitats psíquics són persones d'una gran sensibilitat, i ens va impressionar una mica actuar per a ells i veure com seguien amb crits i moviments les nostres cançons. Ens va semblar que estaven molt atents i que els agradava.

És de fer notar que a tots els locals on vam assajar i actuar vam trobar-hi piano i un espai físicament i acústicament molt adequat per a cantar-hi i que afavoria la concentració.

Durant la setmana vam tenir temps de passejar pel bosc, d'anar a un ball públic de danses escoceses -amb els homes amb faldilles, és clar!-, de visitar llocs d'interès i de conèixer una mica el poble. A Banchory, al carrer principal -una mena de carrer Nou de Sant Pol a l'escolesa- hi ha quatre esglésies de tres confessions diferents: dues de l'Església d'Escòcia, una d'Episcopal i l'altra Catòlica. Diumenge de Rams totes feien la celebració a la mateixa hora, i la majoria dels nostres cantaires van anar a alguna església amb la seva família escocesa. A totes les esglésies van donar la benvinguda a una coral catalana, i vam veure que a totes el poble hi participava activament i s'hi cantava molt i bé. En acabar la celebració és habitual que la congregació es reuneixi per a fer el te. Per descomptat ens hi van convidar, i tant els ministres de l'església com alguns feligresos es van interessar per nosaltres i les nostres activitats. La sala social de les esglésies acostuma a estar molt ben equipada: normalment no hi falten la cuina ni el piano.

Han estat uns dies intensos dels que ens han quedat molts i bon records, i el projecte de rebre a Sant Pol, d'aquí un any, el cor de joves de Banchory.

Margarida Barbal i Beneta Vila

Some fine day se'ns va ocórrer fer un viatge:

A principis del curs passat -98/99- la coral estava en baixa forma, pocs ànims, desmotivats ... teníem pendent la tornada de l'intercanvi a Andorra. La Margarida va tenir la idea que el curs vinent, coincidint amb el 10è aniversari de la coral, podríem fer un viatge a Escòcia.

Llavors, en una reunió de pares es va parlar del que valdria el viatge i de com podríem fer diners per ajudar a pagar-lo. Les mares dels cantaires van proposar vendre pastissos i van tenir tant d'èxit que els veníem com xurros a totes les fires del poble. En canvi els nostres casets i cançoners van quedar en segon lloc i això que vam passar dies i nits per aconseguir un bon resultat. Gràcies a aquestes propostes a concerts i altres ajudes, vam aconseguir tirar el viatge endavant i la resta ja és història.

La Coral La Nau just després del concert a la comunitat de discapacitats psíquics

Montse Pérez i Beba Fernández-Escalante

Ja feia anys vam anar a fer un intercanvi amb el Violet, i vam ballar tres o quatre danses populars catalanes. La Laura, una senyora de Sant Pol, que sap molt de ballar, ens va ajudar una mica a preparar-les.

Quan els escocesos ens van convidar, ens van demanar si podíem ballar algunes danses catalanes, i aleshores vam pensar en la Laura.

A part de l'assaig de la coral, des de principi de curs vam començar a assajar cada dilluns i algun dia extra. A les primeres sessions ens ensenyava diferents moviments i punts de dansa: com posar el cos, com moure els braços, caminar, puntejar, galop. Ens posava música i havíem de fer els moviments seguint bé el ritme. Més endavant vam començar a aprendre les danses. Al final ens en vam sortir. A nosaltres ens ha agradat molt de fer danses, creiem que ens ha ajudat a tenir una millor actitud i a ser més valentes amb nosaltres mateixes i davant del públic.

Laura Martínez i Anna Tobella

El viatge de Barcelona fins a Escòcia va ser una emoció per alguns de nosaltres que no havíem anat mai amb avió. Vam tenir alguns problemes a l'aeroport perquè anàvem molt carregats, portàvem les creus per a ballar L'Hereu Riera i a l'últim vol ens les vam descuidar dins de l'avió. A una de nosaltres un caixer automàtic se li va empassar la tarja, jo em vaig deixar l'anorac en un control on van escorcollar a alguns del grup i ens van demanar per què servien els bastons (per a fer el ball de bastons, és clar!). Tot plegat va ser una aventura, però una aventura genial.

Carmen García

Els nens de l'escola primària de Banchory no volen deixar marxar els cantaires de La Nau

Els concerts que vam fer a Escòcia van ser molt interessants.

El primer va ser en un hospital d'avis. Per arribar-hi vam caminar durant mitja hora pel bosc. El segon es va fer a l'escola de primària de Banchory. Hi havia uns quatre-cents alumnes escoltant-nos.

El tercer concert el vam fer en un centre cultural i artístic anomenat Wooden Barn. Al nostre concert s'hi van afegir cantant un parell de cançons el cor de joves (noies d'11 a 16 anys), que esperem que l'any que ve vinguin a Sant Pol, el cor de l'escola de primària i un grupet de percussió que ens van acompanyar les danses. Al final tots junts i el públic vam cantar My bonnie.

L'últim concert el vam fer en una residència de discapacitats. A tots els concerts ens donaven menjar i per cert era molt bo.

Olivia Schneider i M. Rosa Sauleda

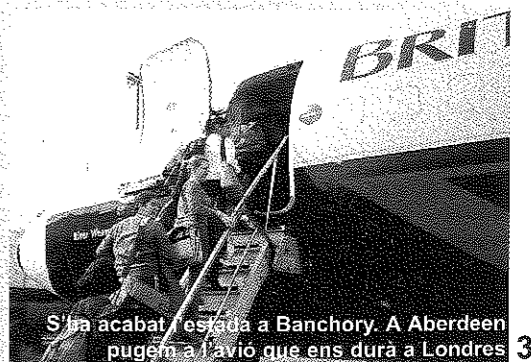
Dois cantaires santpolencs de soca-rel (de l'Argentina i del Brasil) van ser els escollits per representar la Coral a la premsa

Per a mi aquest viatge ha sigut una experiència molt positiva.

En un principi em semblava només una idea que ja arribaria, però el 12 d'abril vaig mirar el calendari i vaig pensar: ostones, ha arribat el moment! I vaig començar a fer la maleta.

Ara, que estem a punt de tornar a casa, estic segura que mai oblidaré aquesta setmana, perquè he estat vivint a una casa amb una família ... i la veritat és que m'han tractat molt bé. També ha sigut una experiència cultural, perquè he viscut durant una setmana amb costums d'un altre país i parlant una altra llengua. Escòcia m'ha agradat molt. És un país molt bonic i sempre aprenem quan sortim del nostre poble.

Laura Martínez

S'ha acabat l'estada a Banchory. A Aberdeen pugem a l'avió que ens durà a Londres

Bar Pluton

C/ Nou, 23 - Tel. 93 760 21 65
SANT POL DE MAR

Serralleria

PONENT SL

Tancaments d'Alumini

Calderic, 13 - Nau 4
Tel/Fax 93 760 09 51
Zona Industrial Sant Pol de Mar

Perruqueria per homes

Josep Maria

Carrer Nou, 54 - Sant Pol de Mar
Tel .666 39 10 29

Aigua, Gas Electricitat i Calefacció

MELCIOR CASTELLAR SOLER
Instal.ladors autoritzats pel Departament d'Indústria
de la Generalitat

Riera Vaquer, 23 - Baixos
Verge de la Mercè, 24
08395 Sant Pol de Mar
Tel. 93 760 06 75

Digit

disseny gràfic i tècnic, s.l.

Jacint Verdagué, 20
08358 Arenys de Munt
tel. 93 795 12 29 - fax 93 795 02 94
e-mail: digit@retemail.es

- disseny gràfic
imatge corporativa, catalegs, autoedició,...
- serveis d'impressió
impressió gran format (posters, cartells,...)
impressió offset, impressió digital.
- publicitat, retolació, retoc fotogràfic.
- acabats (plafonat, plastificat i encapsulat)

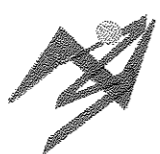
RESTAURANT

EL SOT DEL MORER

ALBERT I LAURA

Carretera Nacional, 2, Km. 664'7 - Tel 93 760 11 05
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)

TANCAT DIUMENGE NIT I DILLUNS TOT EL DIA

NOVA IMPREMTA 3 SL

ARTS GRÀFIQUES
TIPOGRAFIA - OFFSET

C/ Aragó, 15 - Tel 93 795 45 71
08360 CANET DE MAR (Barcelona)

Sub-Sol: Un viatge de la foscor del metro a la llum del Museu

La fotografia té el seu propi llenguatge. Un llenguatge que, segons les paraules de Joan Puigdefràbregas, es caracteritza per la fidelitat a l'impacte visual i per la versemblança, "com si l'animés el secret propòsit de suplantar la realitat". La particularitat que té, però, és la facultat de poder dirigir la mirada d'aquell que la contempla. Amb **Sub-Sol**, Josep Gol pretén orientar la reflexió vers la importància de la mirada de les persones en els espais públics. Aquesta mirada és la que converteix cada imatge en una obra única i l'eleva a la categoria d'Art, un art públic que forma part de tots i que dona testimoni d'una època, els anys 70.

Durant la remodelació de l'andana del Metro Fontana que es va fer el 1993, es van descobrir una sèrie de cartells i textures que ara Josep Gol ens porta al Museu a través de la seva càmera. L'argument de **Sub-Sol** és precisament el viatge que han fet aquestes imatges des del soterrani fins a la llum del Museu que els dona aixopluc.

Com a anècdota, direm que aquesta exposició s'havia de fer simultàniament al Metro Fontana, però Transports Metropolitans de Barcelona no va acceptar la proposta per considerar que era massa "agressiva". No hi ha res més perillós que la ignorància.

Josep Gol

Nascut el 1953 a Barcelona, estudia Filosofia i Pedagogia. Del 1973 al 1977 fa d'ajudant del fotògraf Francesc Català Roca. Fins al 1980 exerceix de periodista gràfic per a diversos diaris. Després entrarà a treballar a *Cambio 16*, fins que al 1985 decideix dedicar-se a la fotografia d'espectacles, on destaquen els seus treballs per a *Comedians* i *La Fura dels Baus*. Alterna els àmbits de la fotografia creativa, la premsa, la docència i altres feines institucionals, a més d'organitzar actes culturals. Del 90 al 92 és director coordinador de l'*Espai Fotogràfic Francesc Català Roca*. De 1987 a 1992 és president de l'associació de fotògrafs de premsa a Catalunya. Ha realitzat diverses exposicions individuals i col·lectives, és també membre del Col·legi de Periodistes de Barcelona i, des de 1996, fotògraf de la Fundació La Caixa.

Josep Gol viu a Sant Pol de Mar des de 1980, i des d'aleshores ha estat molt implicat en la vida cultural del poble. És realitzador fotogràfic habitual de Perejaume i també ha col·laborat en la revista *El nou santpolenc*. Josep Gol ja ha exposat en altres ocasions a Sant Pol: el 1982 al Centre Cultural i d'Esbarjo amb "Festes de la vila" i al Museu el 1992 amb l'exposició "Art Atzar".

Sub-Sol és una instal·lació en suport fotogràfic de gran format, realitzada per Josep Gol. Estarà exposada al Museu de Pintura de Sant Pol del 29 d'abril al 27 de juny. Organitza: Amics de les Arts.

Música **CONCERT LAX 'N' BUSTO.** Dissabte 8 de juliol a les 22:30 al Camp de Futbol

Amb l'actuació de **So be it i Torpedo**

Preu entrades:
anticipada 1.000 ptes.
taquilla 1.200 ptes.

Venda d'entrades anticipades a Sant Pol:
Ca l'Hugas i Punt d'Informació Juvenil

Organitza **Consell de Joventut**

LAX 'N' BUSTO EN CONCERT

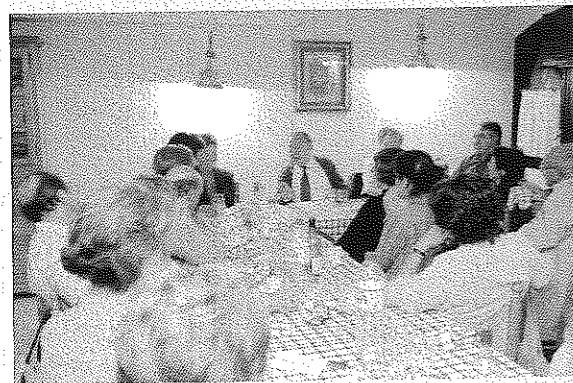

El grup de rock català **Lax 'n' Busto** ens visitarà el proper 8 de juliol, en un concert organitzat pel Consell de Joventut que es farà al Camp de Futbol de Sant Pol. La nit comptarà també amb l'actuació dels grups locals **So be it i Torpedo**.

Lax 'n' Busto acaba de treure un nou disc *Llença't i l'està presentant* en aquesta gira que el durà al nostre poble. **So be it** ha actuat al Sant Pol Rock, la Fira Alternativa i ha estat l'impulsor dels concerts que es van fer l'any passat al Pluton i del festival *Dome'n dome'n gafe'n gafe'n*. El grup de rock **Torpedo**, amb components de Sant Pol i Canet, està enregistrant el seu primer disc als estudis El Magatzem de Sant Pol i presentarà els seus nous temes.

Tertúlia

5 Anys de sopars tertúlia

Josep M. Ainaud de Lassarte va despedir l'últim sopar tertúlia d'aquesta temporada felicitant als organitzadors per aquesta iniciativa que arriba ja als 5 anys. Fins ara s'han amenitzat les sobretalles de molts divendres al vespre amb temes tan diversos com la literatura, la justícia, la situació de Cuba, la sanitat, la música, l'arquitectura... i s'han conegut més a fons personatges de l'alcada de Conxita Badia o Domènech i Muntaner, explicats d'una manera propera i per aquells que millor els coneixen. La iniciativa va començar de la mà de la Ramona Roura. Els seus primers col·laboradors van ser Perejaume i Claudi Puchades, que van proporcionar convidats excepcionals, i ara l'ajuden el matrimoni Vives i les germanes M. Dolors i Roser Vidal. Aquests nous col·laboradors, que han fet reviure els sopars, es van oferir a donar un cop de mà perquè havia baixat l'assistència i no volien que l'activitat es perdés. La filosofia d'aquests sopars, que com molt bé va dir Ainaud de Lassarte han recuperat la tradició de les tertúlies, és la de poder aixecar-se de taula sabent una cosa més. L'entorn proporciona un ambient ideal per compartir experiències i el restaurant Xaloc, arran de mar, també ofereix la simpatia i l'entusiasme amb què la seva mestressa, l'Angelita, acull els contertulians. Els sopars se solen celebrar una vegada al mes, les inscripcions es fan a la botiga de la Ramona i no reben subvencions. S'autofinancen amb el que paguen els assistents. Una part d'aquesta recaptació es dona als convidats. La mitjana d'assistència és d'unes 30 persones i sol venir gent de fora de Sant Pol, concretament matrimonis de Barcelona, Vilassar, Mataró, Calella. De cara a la propera temporada es tenen ja pensades algunes tertúlies, per exemple sobre l'Arxiu de Catalunya o l'Hospital Sant Jaume de Calella.

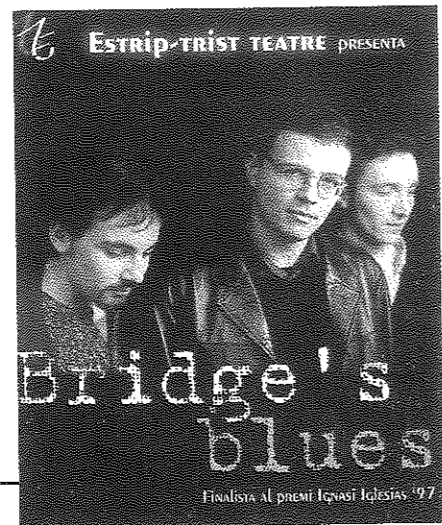
Teatre

BRIDGE'S BLUES
Estrip-trist teatre
Dissabte 17 de juny al Centre Cultural i d'Esbarjo a les 10 de la nit
Organitza Pipa Club Sant Pol

Bridge's blues

El Pipa Club ens porta l'obra *Bridge's blues* a Sant Pol. Aquesta obra és interpretada pels actors de la companyia **Estrip-Trist Teatre**, i ells mateixos en són els autors. Va ser finalista del premi Ignasi Iglesias en l'edició de l'any 97, i ha estat interpretant-se amb èxit en sales com ara el Llantiol de Barcelona.

Tres joves desconeguts es troben de matinada dalt d'un pont, i allí es creuen tres personalitats diferents, amb les respectives maneres de pensar i actuar. Els tres actors, més un guitarrista present en tota l'obra, ens transmeten un seguit d'emocions que tots, d'una manera o d'una altra, hem viscut algun cop. És una obra desenfadada, alegre, trista, amb sorpreses i desenganys, que tracta els temes universals de l'amor i com no, de les relacions sense amor.

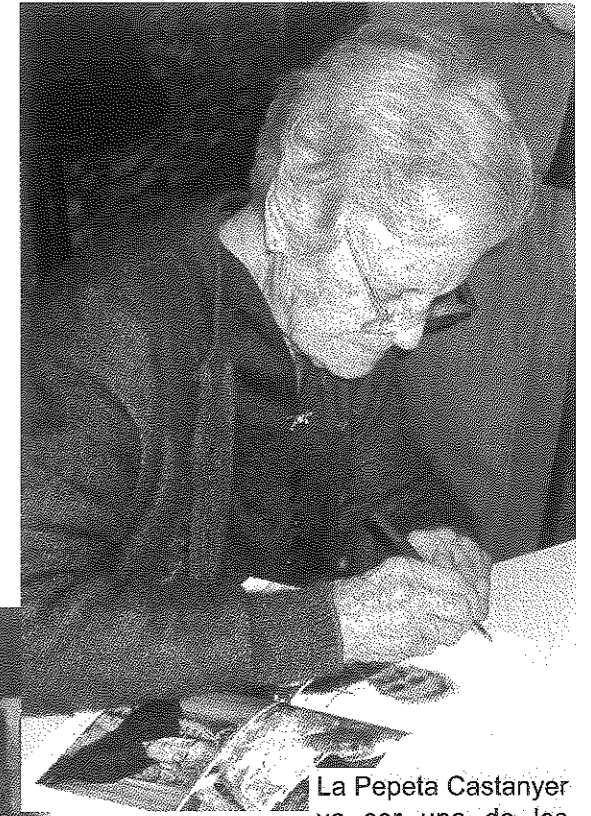

Llibres

El triomf de l'heroi anònim

La presentació simultània dels llibres *"La història amagada: el segle XX vist a través de les àvies"* i *"A peu pel País Basc"*, que es va fer al Cafè El Centre el passat 17 de març, va ser un cant a tots els herois anònims, aquelles persones que fan la història dia a dia però que no surten en cap llibre. La presència de la Pepeta Castanyer, una de les protagonistes del llibre de les àvies, va ser un emocionat testimoni d'aquesta realitat.

Josep M. Espinàs va ressaltar del llibre de Patrícia Gabancho i Emma Aixalà el gran treball de recerca i la sensibilitat del seu tractament, i les autores van destacar del gran escriptor, tornant-li el compliment, la capacitat que té per descobrir racons, sensacions i personatges en els seus itineraris, i li van donar les gràcies per fer-nos-els gaudir a tots. La Pepeta del Centre estava més preocupada per si aquelles noies es guanyaven la vida amb el llibre; al final, però, també es va animar a signar llibres.

La Pepeta Castanyer va ser una de les protagonistes de la nit.

Josep M. Espinàs firma un dels exemplars del seu llibre "A peu pel País Basc" a en Benet del Centre.

Jazz

TOCATS PEL JAZZ d'Oriol Romaní

Qui més qui menys, tots estem una mica tocats: del bolet, pel vent, de l'ala... Mentre llegia m'anava encomanant d'aquella melodia, de les llargues nits swingueres esvalotades amb un ritme trepidant, que els més fidels remataven amb crits d'eufòria i ballaruga. Viatjava a través de sons enremolinats d'un clarinet que m'anava transportant arreu del país, resseguint la calidesa dels locals que supuren jazz per cada esquerdada que trobem, com la Guitarra, la Cova del Drac o al barri Gòtic de Barcelona. D'una línia a l'altra seguia aquell so vellutat fins arribar a fusionar-me amb el grup, en les seves vivències i el seu esperit; els peus se'm movien i les cames ballaven a ritme de swing... Començava a estar tocada pel jazz. Tanco el llibre, demà continuaré ballant i escoltant.

Eva Fàbregas i Ferrer

Comença el XXV Festival de Jazz

El passat divendres 26 de maig va començar el XXV Festival de Jazz de Sant Pol de Mar, amb l'actuació dels *New Orleans Blue Stompers* al Cafè El Centre. Com es pot veure a la imatge, hi va haver molt ambient amb l'espai ple fins dalt i tot esperant l'èxit dels propers concerts.

Confitura de roses

Carme Rusalleda

Quan hom s'asseu a taula, amb la suficient gana i il·lusió que cal, perquè el menjar aprofiti de veritat i alimenti tant el cos com l'intel·lecte, apareixen de vegades uns elements inesperats. Potser per inspiració o romanticisme d'un cuiner prou atrevit es passen a incorporar productes tant fora de la normalitat

"Per aquest ENS, voldria conservar un xic de primavera, un xic de perfum i de color"

com seria el mesclar entre els vegetals d'una amanida amb enciam, escarola, api, raves i rúcola, uns quants pètals de roses vermelles de vellut, uns altres de caputxina carbassa viu i, per més contrast, un parell de pensament blau morat. El primer efecte evidentment és visual; el segon, no es pot frenar l'impuls d'expressar "quina bogeria!", seguit pel tercer impuls del tast, seduïts per les flaires de l'amaniment, l'olor dels vegetals i el perfum de les flors. Ja a la boca, a més de gust i contrast, s'hi haurà d'afegir la textura sedosa i vellutada de les flors.

Cada primavera, els amants de les flors i els cultivadors domèstics de rosers reben felicitacions d'admiració dels que, bocabadats i extasiats, s'han aturat davant del seu roser, seduïts pels colors, les formes i el perfum tan dolç, elegant i fi d'una rosa de veritat, de les de tota la vida. Potser la tija no és tant recta i llarga com les cultivades en explotacions d'horticultura, però l'espontaneïtat d'un roser cultivat a casa és una de les meravelles primaverals.

Per a aquest ENS, voldria conservar un xic de primavera, un xic de perfum i de color, per quan els dies que seguiran a la tardor siguin més curts i foscos, no tan acolorits ni perfumats. Podríem llavors, només obrint un pot de confitura, gaudir i assaborir el record de l'espectacle primaverenc

Caldrà rentar els pètals de les roses i deixar-los un xic en remull, perquè s'hidratin i agafin gruix. Si podeu escollir, decidiu-vos per les de color vermell o rosa abans que les de color

groc. S'ha de retallar un xic la part de baix, la que uneix els pètals, perquè és un pèl amargant.

En una olla, arrencar el bull a un almívar com-

post de 250 gr. de sucre, 500 ml. d'aigua, i el suc de dues llimones, man-

tenir el bull i incorporar-hi poc a poc 250 gr. de pètals nets de rosa, deixar coure lentament durant 30 minuts, escumar, apartar del foc i afegir-hi una cullerada d'aigua de roses.

Només cal guardar-ho en pots adequats, per poder-ho esterilitzar si voleu guardar-la i consumir-la a l'hivern.

A través d'una reputada francesa, mestre en confitures, la senyora Christine Ferber, he descobert una nova tècnica per conservar els pots de confitures domèstiques d'una manera pràctica, segura i amb molt poc enrenou. Però això ho deixarem per un altre dia.

Fem Poble

2es. Caminades gastronòmiques i postes de sol

Els dissabtes, tarda i vespre, de juny i juliol.

Itinerari:

Rebuda a l'Ajuntament a les 6 de la tarda.

Caminada guiada, seguint l'itinerari que s'explicarà en el moment de la rebuda. El recorregut serà divers: platges, boscos, vinyes, petites cales rocoses i algun prat, des dels quals podreu gaudir de la més espectacular vista panoràmica del poble i també podreu fer un tast de les maduixes de Sant Pol, gentilesa de la Cooperativa FRESPOL.

Seguidament, us acompanyarem al restaurant, que haureu reservat prèviament al llarg de la setmana.

Els preus oscil·laran entre 2.000 ptes. i 10.600 ptes. per persona, depenent del menú del restaurant.

Per a més informació i reserves, cal posar-se en contacte amb l'Oficina de Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar

Horari de reserves:

De dilluns a dijous, de 9 a 14 h i de 18 a 20 h

Tel. 93 760 04 51 - Fax 93 760 13 52

E-mail: nuria.fugasol@santpol.org

Observacions:

Cal anar amb roba còmoda i ben calçat.

Hi poden participar els nens de 7 anys o més.

Ajuntament de
Sant Pol de Mar
REGIDORIA DE
PROMOCIÓ ECONÒMICA

SANT POL DE MAR

a tota hora!

Sant Pol i el Temps (i II)

Jordi Fàbregas

Fa dos anys vaig escriure per a aquesta revista un article que amb el títol *Sant Pol i el temps*, - a l'ENS núm. 23 del maig de 1998 -, parlava del famós adagi local i enraonava de l'obra d'Albert Einstein. El tipus de pensament que trobareu en aquest escrit, en canvi, queda situat gairebé en el bàndol "oposat" (però cada escrit no desqualifica l'altre, ans al contrari, crec que es complementen); *Sant Pol i el temps (i II)* comença en un camí que enfila el campanar... des de l'interior.

Pujar al campanar de Sant Pol és ben fàcil que sigui per molts una experiència inoblidable. La meua impressió predilecta, allò que m'agrada trobar-hi, s'escau els primers dies d'estiu quan just el col·legis han tancat les seves portes i l'estiu ha obert les seves: el sol ens estira els jerses i la platja comença a poblar-se de veus i cridòries, escasses encara, però que anuncien que a l'estiu tota cuca viu i als dalt els magalls estellen el cel de xiscles.

L'any passat i l'anterior vaig pujar al campanar per aquestes dates i turba'm quan de gran es fa la mar com més t'enlaire. Aquella tarda, del campanar estant, se'm va ocórrer que la infinitat és ben bé així: més creix com més lluny n'estem. Amb els enigmes passa una cosa semblant: més grans, més pregons, més enredosos semblen com més provem de descapdel·lar-los. De fet, hi ha moments, experiències que se'ns apareixen només com a paradoxes; tenen només existència com a incongruències: "com més m'allunyo més gran ho veig"; "com més m'hi apropo més gegantí"... Tot plegat, fa sospitar que la realitat roman, ultra els propis esquemes que ideem per representar-la; que cada creació sembla un vestit per emprovar-la i, essent una representació, una "prova", no hi ha res més especial que ho legítimi. Ja ho veieu, moltes coses no són en el fons res de més extraordinari que el desplegament més o menys acurat d'un calaix de sastre. I sense més importància que la que té per al jornalero: assegurar un sou i fer passar l'estona... Gens d'estrany que, portant aquests pensaments amb mi, l'espai és negués en aquell mar estrany, infinit que, més que res com a realitat, com a realisme, es feia ben manifest. Vaig pensar que allò que veia no havia existit mai o que havia existit sempre. I vaig adonar-me'n que amb els llocs s'hi havien enfonsat també les hores; com si amb cada batre del campanar fugís una gota que **tornava** cap al gibrell de tots els temps i de tots els llocs.

"Vivim en una època que representar, entès com a objectiu del coneixement, ha pres una relevància del tot excessiva"

que ens envolta, sense exhaurir-ho. Tot és ple de sentit en nul intent de donar-n'hi; una viva impressió de buidor plena de sentit. Són moments de plenitud, fetillers; moments en què *pensar* i *existir* s'assemblen força -no pas en sentit que volia Descartes: aquell on el pensar (en una reflexió conscient) ens convida a existir; ans el contrari: l'existir, en un esclat, ve a trobar-nos i ens convida a pensar-hi i imaginar-hi, talment fóssim els primers d'obrir aquesta porta... Mesos després d'aquella experiència, rellegint alguns passatges de l'obra de Friedrich Nietzsche, va semblar-me que una i altra harmonitzaven absolutament. Endemés, enraonar d'ell era una bona ocasió per divulgar l'obra d'aquest filòsof que, tots ho sabem, és envoltat d'una aureola que, sovint, no li fa justícia

Friedrich Nietzsche, emparant-se en la genealogia, va fer una crítica molt dura de tota la filosofia idealista amarrada del concepte de *representació*. Per això mateix va quedar situat contra molts i contra molt. La filosofia el maleeix sovint, tot i que aquest ofereix una alternativa al pensament tradicional i que sovint ha estat poc reconeguda o malinterpretada. Vivim en una època que *representar*, entès com a objectiu del coneixement -enlloc d'una acció teatral, per exemple-, ha pres una relevància del tot excessiva. Perquè hi ha moments en la vida de l'home, com molt bé va saber adonar-se Friedrich Nietzsche, on es fa palès que **també** podem *pensar* a través de figures, "imatges", enlloc de conceptes. Diu, per exemple, el seu Zaratustra en *Els Set Segells*:

*Si mai el meu goig cridà: "la costa s'ha esvanit, ara ha caigut la meua darrera cadena -l'il·limitat bramula entorn meu, lluny brillen per a mi l'espai i el temps, som-hil!, endavant!, cor vell!"
Oh, com no hauria jo de cobejar l'eternitat i el nupcial anell dels anells -l'anell del retorn?
(...) t'estimo, oh eternitat!*

Zaratustra, en una visió, viatja enllà l'espai i el temps que brillen ara com estrelles en l'horitzó. Segons Nietzsche és doncs el mar i no la terra allò que **menys** excel·leix de totes les construccions dels homes. El mar com a món transcendent per excel·lència, com a *metafísica* i alhora com a inici d'un nou "coneixement". La *tàbula rasa* de tot; això és: el bell mig de l'oceà. Amb això, Nietzsche es situa, "**figurativament**", més que mai, fora l'espai i el temps. Perquè, en esperit, la seva és, per nosaltres, una filosofia d'imatges i no de conceptes -encara que faci una crítica de tota la filosofia idealista anterior, absolutament conceptual-. Mariner és qui cerca

albirar nous mons: "*lluny brillen per mi l'espai i el temps*", no és en absolut una promesa, un futurible on adreçar-nos o la recança d'un enyor. Forma, com a molt, un *pas-sat* on hom pot *retornar-hi una i una altra vegada*. Al final del text, Nietzsche ens parla d'un anell. Un anell és símbol de gatge, d'aliança. També ens parla d'eternitat i, precisem-ho, d'una *altra* eternitat, de l'eternitat nietzscheana. En una bella metàfora aquest anell és l'anell de noces, de compromís, amb aquesta eternitat. L'anell del *retorn* és l'anell dels anells, certament. ¿Com és aquesta eternitat que ens proposa Nietzsche? Estem parlant de coses que no tenen prova i que s'han de viure. Com és aquesta metafísica?

Puc il·lustrar la diferència entre l'eternitat que conceben les tradicions religioses i l'experiència de l'eternitat nietzscheana amb una alegoria de tipus empíric-geomètric. Comencem pel significat que normalment dona la tradició al mot eternitat: el diccionari, per exemple, diu que "*és etern allò que no té principi ni fi*". Sense entrar en la discussió de si "etern" i "atemporal" (fora del temps) signifiquen ben bé el mateix, una cosa és clara: ambdós mots poseeixen el significat de més enllà del temps que podem comptar. Diverses tradicions religioses prometen una vida eterna després de la mort. Se'ns promet alguna cosa que queda fora de l'abast del temps de l'home. Aquí hi ha, al meu entendre, la diferència fonamental amb l'eternitat nietzscheana que és *aquí i ara*. Una eternitat... humana, a l'abast de l'home. L'actitud de Nietzsche em recorda el que deia Einstein a propòsit de l'ofici dels físics: per aquests, l'espai i el temps han de ser nocions empíriques, afins al tipus de ciència que edificuen, "*modificant-los si cal per fer un servei útil*". L'eternitat de Nietzsche o, com ell ho anomena, l'*etern retorn*, és a l'abast del temps de l'home, és nostra.

Empíric-geomètricament podríem representar l'eternitat de les tradicions religioses cristiana, jueva, musulmana, budista,... per una línia recta. En efecte, impossible que tots els punts quedin a l'abast (visual) de l'home. Només podem dibuixar segments de recta, mai la recta sencera (queda fora de l'abast del temps de l'home). Quin dibuix pot representar l'etern retorn? La línia recta és infinita i il·limitada. Altrament el cercle és finit i il·limitat -no podem dir, sense ser convencionals, on comença i on acaba. Tots els seus punts són igualment equivalents; no hi ha un punt privilegiat, on el cercle comenci que podem diferenciar-lo geomètricament dels restants. I tampoc hi

ha un punt "especial" on el cercle acabi -llevat el mer conveni. Però en el cercle succeeix encara una cosa més: elegit un començament i un final, queden necessàriament identificats: el final és el començament... del tomb següent. Els esdeveniments enregistrats en una anella formen una seqüència sense solució de continuïtat. Retornant una i altra vegada en un anell, sense començar ni acabar, "atemporalment", podem tenir l'eternitat (nietzscheana) a l'abast. Diu Turguenev a la seva novel·la *Pares i fills*: "*El temps (és cosa sabuda) de vegades vola com l'ocell, de vegades s'arrossega com el cuc; per a l'home el temps és particularment agradable quan no s'adona de si passa lleuger o calmós*". I quan succeeix això?

Un passatge central de la filosofia de Nietzsche, l'aforisme 341 de *La Gaia ciència*, comença amb aquestes paraules: "*Què et passaria si un dia o una nit et perseguís un dimoni en la teua solitud més solitària i et digués: 'Aquesta vida, tal com la vius ara i tal com l'has viscuda, hauràs de viure-la encara una altra vegada i encara incomptables vegades...'.*" L'aforisme acaba amb "*La pregunta referent a totes les coses i a cada cosa: '¿Vols viure això encara una altra vegada i encara incomptables vegades?'... ¿O no hauries de sentir-te bé amb tu mateix i amb la vida, per tal de no desitjar res més que aquesta darrera i eterna confirmació, que aquest darrer i etern segellament?"*

"Aquella tarda, del campanar estant, se'm va ocórrer que la infinitat és ben bé així: més creix com més lluny n'estem"

Amb aquesta pregunta queda obert un profund esvoranc.

L'eternitat de Nietzsche és l'eternitat de l'Home i no la de Déu. No és tampoc l'eternitat implícita en l'*idealisme* o la *representació de tot en un sistema de fets* que propugna la ciència. L'eternitat, per Nietzsche, és l'eternitat de la vida VISCUADA, intensament, amb plenitud. "L'eternitat d'aquells moments", d'aquells instants viscuts, que ens diuen que "la vida val ésser viscuda". És per això que, al costat de creences religioses d'ultramort i idealismes -com és ara el *cientifisme*- la "doctrina" de Nietzsche és també una doctrina "salvífica", una alternativa, una gran alternativa, a les doctrines cristianes, jueves, musulmanes, budistes,... basades essencialment en l'ultramort, en el "pensament pur". I també és una alternativa a la ciència; a la ferotge tendència actual de representar-ho **tot** en un sistema de fets. És, en la meua opinió, una alternativa a l'idealisme a ultrança que ens condueix, a la fi, a la doctrina del no res. Potser no en va Nietzsche havia dit en més d'una ocasió: "*Jo, el deixeble de Dionís, sóc l'últim dels nihilistes*".

“Em falten tres segons per poder participar al Campionat d'Espanya d'atletisme de pista”

Aquest any, Marc Roig ha participat en el campionat de Catalunya i en el d'Espanya de Cross d'atletisme. En la primera competició va quedar tercer i en la segona va finalitzar en novena posició. Amb només setze anys ja destaca com una jove promesa de l'atletisme català.

Quan vas començar a fer atletisme?

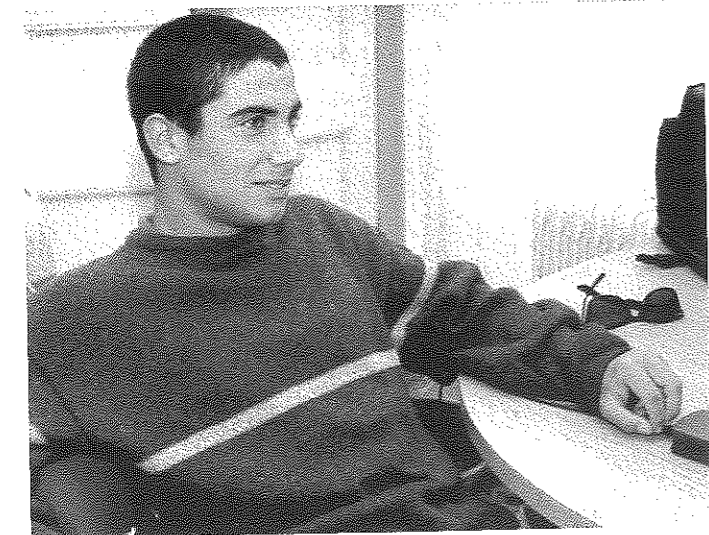
Home, sempre he practicat aquest esport. Sobretot gràcies a la meua mare, que sempre ens portava a córrer.

A més ja comptes amb el precedent del teu germà...

Sí. Ell ja va participar als campionats d'Espanya

A aquest ritme, l'any que ve campió de Catalunya...

Tant de bo! Aquest any es van fer els campionats a Canet i em van anar molt bé, però l'any que ve ja veurem. El primer classificat va ser un de Lloret i el segon un de

Barcelona.

I el març passat vas participar al camionat d'Espanya, que es va celebrar a Madrid.

Sí. I també va anar força bé. Era el primer any en que hi participava i vaig quedar novè.

Quants atletes hi vau participar?

N'hi havia vuit per cada comunitat autònoma. En total érem més de cent cinquanta.

Va ser molt dur?

Bastant. Eren tres voltes de dos mil metres, és a dir, tres quilòmetres al voltant d'un parc. Una mica cansat.

Qui va quedar campió?

Va guanyar un català. El company que havia quedat segon als campionats de Catalunya. El que havia quedat primer de Catalunya, en canvi, no va poder participar perquè es va trobar malament. I això va influir en la prova per equips ja que no vam poder fer podi perquè vam quedar quarts.

M'imagino que per estar a aquest nivell portes uns entrenaments molt forts.

Home, jo fins ara només entrenava dos dies a la setmana. Altres companys entrenen quatre dies o, fins i tot, cinc. De cara a l'any que ve ja tinc pensat dedicar-hi quatre dies. Probablement deixaré el futbol i em dedicaré a l'atletisme.

I de cara al futur?

Aquest juny es fan els campionats d'Espanya de pista on si tot va bé córreré els tres mil. De totes formes, per poder participar-hi cal que baixi en tres segons el meu temps.

Consell d'Esports

Quinzena de l'esport

Manel Ortiz

En arribar el maig, les flors com l'esport han augmentat a Sant Pol. Durant la Quinzena de l'esport hem anat realitzant una sèrie d'activitats que esperem hagin estat del vostre agrat. En primer lloc, hem volgut ser el pròleg del Giro i del Tour, i així fer una bicicletada per Sant Pol. Vam aconseguir poder anar pels carrers amb bicicleta i sense cotxes. Més endavant ens cam posar d'etiqueta, i vam convidar al Dr. José Luis González de Suso (metge oficial de l'equip olímpic espanyol de rem i fisiòleg del CAR), el sr. Miguel Vélez (responsable nacional de salt d'alçada i entrenador del CAR) i el sr. Domingo López (responsable nacional de salt d'alçada i entrenador del CAR), per fer una conferència de preparació física. Podem dir amb tot orgull que parlant de preparació física, el grup de conferenciants que van venir, era del tot immi-

llorable.

Dins de la quinzena de l'esport ens vam trobar les VIII 12 hores d'esport escolar, amb una gran participació de nois i noies que volien practicar esport. Durant tota la quinzena els nens del CEIP Sant Pol van anar fent diversos talklers esportius. Per acabar l'infantil del Sant Pol es va enfrontar al R.C.E.Espanyol en un partit de gran qualitat.

En aquests mesos d'estiu anirem fent diverses activitats esportives i en el seu temps us les anirem trobant enuncicades: Fira de l'esport, campionat de volei-platja, campionat de futbol-platja, campionat de futbito a la Punta, cursa de natació, etc

Esperem la vostra participació

L'infantil de l'AT.C.Sant Pol aconseguix l'ascens a Primera Divisió Catalana

L'Equip infantil de l'At. C. Sant Pol s'ha proclamat Campió del grup 11è de la segona Divisió catalana, aconseguint així l'ascens a la Primera Divisió. La trajectòria de l'equip ha estat impressionant, ja que dels 27 partits jugats fins el moment, n'ha guanyat 24, empatat 1 i perdut 2. Pel que fa al nombre de gols, n'ha marcat 163 i encaixat només 31.

Els herois d'aquesta gesta són: Gerard Serra, Simón Planas, Ernest Piqueras, Marc Cuadradas, Josep Ripoll, Francesc Codina, Xavier Ciordia, Pol Aran, Jordi Vergés, Aram Navarro, Mohamed Marouan, Manuel Cela, Enric Riera, Héctor Roig, Marc Borrell, Sergi Fiallega, Sergi Millet, Rafael López, Joaquim Raurell i Santi Tarridas.

Els entrenadors són: Manuel Serrano i Jaume Verges. Felicitats a tots ells!

Opinió

Violència esportiva

Dito Tobella

A hir va ser un esport, avui un espectacle, però què serà el futbol demà? Una seqüència de batalles campals? Les perspectives no són gaire optimistes. La violència s'apodera de l'esport i s'ha de posar absolutament tots els mitjans perquè no sigui així. Sense anar més lluny, la premsa descriu la brutal agressió a un jutge de línia a Bolívia, un altre dia llegim sobre la vaga de jugadors a Argentina, cansats de les agressions de què són objecte, a Europa la situació no és millor, encara és recent el que va succeir a Turquia, amb resultat de morts, i així contínuament. A Espanya, la sentència pel dramàtic cas ocorregut a l'Atlètic de Madrid - Reial Societat de la temporada passada ha refrescat la memòria de tots aquells que són propensos a oblidar...

S'ha intentat explicar aquests excessos com una expressió més o menys natural d'una certa agressivitat ancestral, inherent al mono bípede, espècie a la qual diuen que pertanyem -sempre he cregut que uns més que d'altres-. La nostra vida socialitzada reprimeix la manifestació habitual d'aquests impulsos primitius, i és aquí on s'assenyala l'arrel d'aquestes

expressions de violència, que exploten en situacions en què les normes de la vida en col·lectivitat es relaxen. Aquesta explicació té sentit però ens sembla incompleta. L'autèntica barbàrie que s'ha fet seus alguns apartats del món del futbol no ens sembla que es pugui explicar exclusivament per les simples raons d'una naturalesa socialment reprimida. Hi ha quelcom més, lamentablement, bastant més.

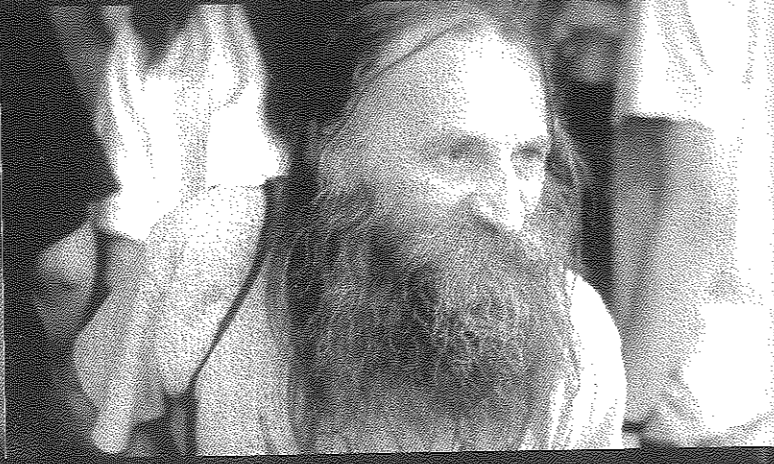
“Sense la complicitat tàcita dels directius seria impossible d'explicar la gravetat de la violència imperant”

Pensem que sense la complicitat tàcita dels directius seria impossible d'explicar la gravetat de la violència imperant, al camp i al seu entorn. Disposar d'un grup vociferant, disposat sempre a protestar a crits, insultar i escalfar els ànims, per malament que estigui jugant l'equip local, té un preu, a vegades un preu massa alt.

Solució? En la nostra opinió, no bastarà l'acció de cap estament aïllat per posar remei a aquest estat de coses. Tan sols una acció coordinada entre les forces de l'ordre públic, els màxims rectors del futbol i molt especialment la clara decisió de les directives de deixar de donar suport a tan indesitjables companys de viatge, poden redreçar la degradada situació en què està envoltant el futbol.

Juliol: Concerts al Voramar

Agost: Fira Alternativa

Dissabte 1 juliol

-CONCERT a càrrec del COR ÀGORA i la Coral La Nau a les 22 h. a l'Església.

Dissabte 8 juliol

-CONCERT de MÚSICA FICTA a l'ermita de Sant Pau a les 22 h.

Dijous 13 juliol

-Inici del Cicle de CONCERTS AL VORAMAR amb el grup ANIMAL MUT.

Dissabte 15 juliol

-TORNEIG DE PETANCA SOCIAL a les 9 h. a la Pista Mpal. de Petanca.
-24 HORES DE BÀSQUET al Polisportiu.
-CONCERT de PIANO a càrrec de Ruth Lluís. A les 22 h. a la Sala Polivalent.

Divendres 21 juliol

-RECLAM DE FESTA MAJOR per tot el poble a les 21 h.
-REPICADA DE CAMPANES
-PREGÓ DE FESTA MAJOR a càrrec de Ben-Hassan i Mercè de la Murtra. A la Pl. de la Vila a les 22 h.
-Tot seguit, BRINDIS DE FESTA MAJOR.
-Després, CERCAVILA AMB GEGANTS de l'Ajuntament fins la Carpa.
-A les 23:30 h., FESTA DEL SOL a la Carpa: Ball amb l'actuació de l'Orquestra GIRASOL.

Dissabte 22 juliol

-CAMPIONAT D'ESCACS (MEMORIAL JOSEP M. PUJOL) al Carrer Nou a les 10 h.
-PLANTADA DE GEGANTS i DESPERTADA DEL GEGANTÓ a les 18 h. a Sant Pau.
-CERCAVILA AMB GEGANTS. Pels carrers del poble fins a la Punta.
-DANSA DE L'ALMORRATXA i BATEIG DEL GEGANTÓ. A la Punta.
-A les 19:30 h., AUDICIÓ DE SARDANES amb la Cobla Laietana. A la Punta.
-BALL DE FESTA MAJOR. A càrrec de la increïble BELLÍSSIMA ORQUESTA. Els entreactes seran animats per la XARANGA "LOS LABRADORES DE LA CASA DE ARAGÓN". A les 24 h. a la Carpa.

Diumenge 23 juliol

-FESTIVAL INFANTIL amb el grup d'animació FIL PARRANDA. A la Carpa a les 18 h.
-SARDANES a càrrec de la COBLA ORQUESTRA SELVATANA. A La Punta a les 19 h.
-SERENATA amb la COBLA ORQUESTRA SELVATANA, a la Pl. de la Vila a les 22:15 h.
-BALL EN HONOR A LA PUBILLA. A càrrec de la COBLA ORQUESTRA SELVATANA. A La Carpa a les 23:30 h.

Dilluns 24 juliol

-JOCs DIVERSOS al matí a la platja.
-CONCERT I BALL amb l'orquestra MARAVELLA. A La Carpa a les 23:30 h.

Dimarts 25 juliol

-Durant tot el dia, XARANGA pels carrers de Sant Pol a càrrec de "Los labradores de la casa de Aragón".
-FIRA D'ART I ARTESANIA al C/Nou.
-FESTIVAL INFANTIL a càrrec del grup d'animació "JAUME BARRI I COMPANYIA". A la Carpa a les 18 h.
-MOSTRA DE DANSES DEL MARESME amb l'Esbart Dansaire de Malgrat. L'Esbart Dansaire Santpolenc ballarà *La Dansa de l'Almorratxa*. A La Punta a les 19 h.
-A les 21h. AERÒBIC A LA CARPA.
-CASTELL DE FOCS ARTIFICIALS a càrrec de Pirotècnia Turis. A La Punta a les 23 h. Després, cantada d'HAVANERES i CREMAT amb el grup VORAMAR.

Divendres 28 juliol

-24 H. de FUTBOL SALA al Polisportiu

Dissabte 29 juliol

-CONCERT d'Oriol Romaní (clarinet) i David Tomàs (fagot). A S. Pau a les 22h.

11, 12 i 13 d'agost

-FIRA ALTERNATIVA

NOTA: El programa no és completament tancat i pot ser susceptible de petites variacions.

Juliol: Envelat de Festa Major

Juliol: Castell de focs

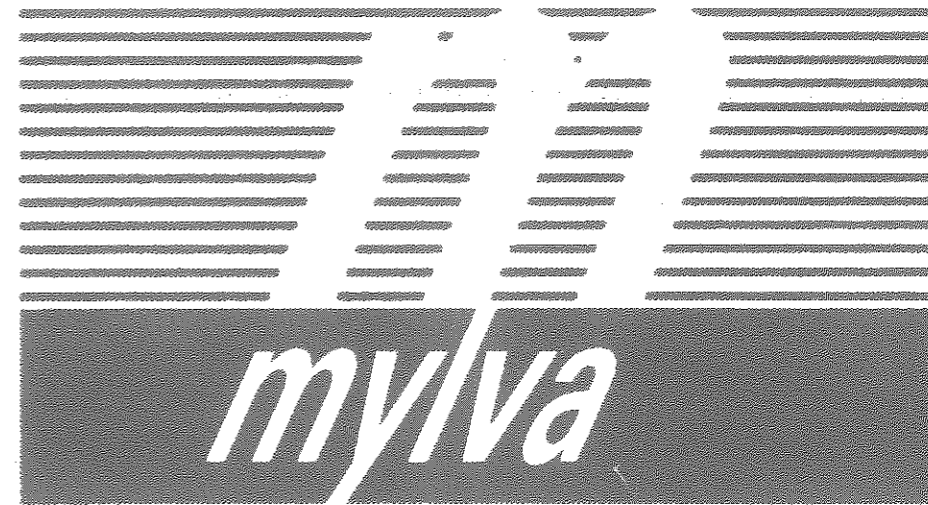

jl serveis i obres
INCUNART

Telèfon 93 762 94 00

e-mail: incunart@incunart.com

Carrer de Mar, 60 - Fax 93 762 94 06 - 08397 PINEDA DE MAR
C/ Matas i Rodes, bloc 1 (local 12) - Fax 93 766 50 90 - 08370 CALELLA
C/ Esplanada, 8 - Fax 93 763 09 39 - 08396 ST. CEBRIÀ DE VALLALTA

Polígon Industrial Ponent
C/ Sant Galderic, 23
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)

“A tope” amb el Carnet Jove!

Demana'l ara i emporta't més de 30.000 pessetes en vals de descompte

Prepara't per viure "a tope", perquè, si demanes ara el teu Carnet Jove, t'emportaràs el Pack Carnet Jove 2000, que inclou més de 30.000 pessetes en vals de descompte. Vine a qualsevol oficina de "la Caixa", demana el teu Carnet Jove i aprofita "a tope" tots els avantatges del Carnet Jove!